

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 31-06-750

Chișinău

30 ianuarie 2020

Biroul Permanent al Parlamentului

În temeiul art.73 din Constituția Republicii Moldova, se prezintă spre examinare proiectul de lege privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 43 din 29 ianuarie 2020.

Responsabil de prezentarea în Parlament a proiectului de lege este Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului.

Anexe:

1. Hotărârea Guvernului privind aprobarea proiectului de lege (în limba română – 1 filă și în limba rusă – 1 filă);
2. Proiectul de lege (în limba română – 43 file și în limba rusă – 47 file);
3. Nota informativă la proiectul de lege (8 file);
4. Raportul de expertiză al Centrului Național Anticorupție (4 file);
5. Avizele ministerelor și autorităților vizate (44 file);
6. Analiza impactului de reglementare (18 file);
7. Sinteza obiecțiilor și recomandărilor (29 file);
8. Tabelul de concordanță (35 file).

Secretar general adjunct al Guvernului

 Roman CAZAN

Ex.: Snejana Novac
Tel.: 022-250-234

SECRETARIATUL PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA	
D.D.P. Nr.	<u>18</u>
" <u>31</u> "	<u>01</u> 20 <u>20</u>
Ora	

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+ 373 22 250 101

Fax:
+ 373 22 242696

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÂRE

nr. 43 din 29 ianuarie 2020

Chișinău

**Pentru aprobarea proiectului de lege privind
controlul pericolelor de accidente majore
care implică substanțe periculoase**

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase.

Prim-ministru

ION CHICU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii,
dezvoltării regionale
și mediului

Ion Perju

Ministrul economiei
și infrastructurii

Anatol Usatfi

Ministrul afacerilor interne

Pavel Voicu

Ministrul justiției

Fadei Nagacevschi

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA**LEGE**
privind controlul pericolelor de accidente majore
care implică substanțe periculoase

Prezenta lege transpune Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și, ulterior, de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L197/1 din 24 iulie 2012.

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE**Articolul 1. Obiectul și scopul legii**

(1) Prezenta lege reglementează măsurile pentru prevenirea accidentelor majore care implică substanțe periculoase, precum și pentru limitarea consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului, în vederea asigurării unui nivel ridicat de protecție pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

(2) Prevederile prezentei legi se aplică fără a aduce atingere actelor normative cu privire la protecția civilă, securitatea și sănătatea în muncă.

Articolul 2. Domeniul de aplicare

(1) Prevederile prezentei legi se aplică amplasamentelor definite la art. 3.

(2) Prezenta lege nu se aplică:

a) amplasamentelor, instalațiilor sau zonelor de depozitare ale unităților militare;

b) pericolelor create de radiații ionizante provenite de la materiale radioactive;

c) transportului de substanțe periculoase și depozitării temporare direct legate de transportul pe căi rutiere, căi ferate, căi de navigație fluvială interne, căi aeriene, în afara amplasamentelor care intră sub incidența prevederilor prezentei legi, inclusiv încărcării, descărcării și transportului la ori de la alte mijloace de transport pe docuri, pontoane sau stații de triaj;

d) transportului de substanțe periculoase prin conducte, inclusiv stații de pompare, în afara amplasamentelor care intră sub incidența prevederilor prezentei legi;

e) explorării și exploatării minereurilor în mine și cariere, inclusiv prin intermediul forajelor;

f) depozitelor de deșeuri, inclusiv depozitării subterane a deșeurilor, cu excepția acelor depozite de deșeuri periculoase care au proprietăți ce le încadrează în anexa nr. 1, precum și operațiunilor de prelucrare chimică și termică și depozitarea aferentă acestor operațiuni, care implică substanțe periculoase, precum și instalațiile funcționale de eliminare a sterilului, inclusiv bazine de decantare sau baraje care conțin substanțe periculoase.

Articolul 3. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, se definesc următoarele noțiuni principale:

amplasament – întreaga zonă care se află sub controlul unui operator, unde sunt prezente substanțe periculoase în una sau mai multe instalații situate în această zonă, inclusiv în infrastructurile sau activitățile obișnuite ori conexe; amplasamentele sunt de nivel inferior și de nivel superior;

amplasament de nivel inferior – un amplasament în care substanțele periculoase sunt prezente în cantități egale sau mai mari decât cantitățile prevăzute în coloana 2 din partea 1 sau în coloana 2 din partea a 2-a din anexa nr. 1, dar mai mici decât cantitățile prevăzute în coloana 3 din partea 1 sau în coloana 3 din partea a 2-a din anexa nr. 1, acolo unde este necesar aplicându-se regula de însumare stabilită în pct. 4 din anexa nr. 1;

amplasament de nivel superior – un amplasament în care substanțele periculoase sunt prezente în cantități egale cu sau mai mari decât cantitățile prevăzute în coloana 3 din partea 1 ori în coloana 3 din partea a 2-a din anexa nr. 1, acolo unde este necesar aplicându-se regula de însumare stabilită în pct. 4 din anexa nr. 1;

amplasament învecinat – un amplasament a cărui poziționare în apropierea unui alt amplasament este de natură să sporească riscul sau consecințele unui accident major;

amplasament nou:

a) un amplasament care intră în exploatare după întocmirea actelor de recepție a construcțiilor sau este construit de la data intrării în vigoare a prezentei legi; sau

b) un obiect industrial periculos sau un amplasament în exploatare care intră sub incidența prevederilor prezentei legi, sau un amplasament de nivel inferior care devine amplasament de nivel superior, ori un amplasament de nivel superior care devine amplasament de nivel inferior, de la data intrării în vigoare a prezentei legi, ca urmare a unor modificări ale instalațiilor sau activităților sale ce duc la o modificare a inventarului său de substanțe periculoase;

amplasament existent – un amplasament, care până la data intrării în vigoare a prezentei legi se afla în domeniul de aplicare a Legii nr. 116/2012 privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase, iar de la data intrării în vigoare a prezentei legi intră și sub incidența prevederilor acesteia, fiind atribuit la amplasament de nivel inferior sau de nivel superior, fără a fi exclus din domeniul de aplicare a Legii nr. 116/2012;

alt amplasament – un amplasament în exploatare care intră în domeniul de aplicare a prevederilor prezentei legi, sau un amplasament de nivel inferior care devine amplasament de nivel superior, ori un amplasament de nivel superior care devine amplasament de nivel inferior, de la data intrării în vigoare a prezentei legi, din alte motive decât cele indicate la noțiunea de „amplasament nou”;

accident major – un eveniment, cum ar fi o emisie majoră, un incendiu sau o explozie ce rezultă din evoluții necontrolate în cursul exploatării oricărui amplasament care intră sub incidența prevederilor prezentei legi și care conduce la pericole grave, imediate sau întârziate, pentru sănătatea umană sau pentru mediu, în interiorul sau în exteriorul amplasamentului, și care implică una ori mai multe substanțe periculoase;

depozitare – prezența unei cantități de substanțe periculoase în scopul înmagazinării, depozitării în condiții de siguranță sau menținerii în stoc;

efectul domino – rezultatul unei serii de evenimente, în cascadă, în care consecințele unui accident ce are loc la o instalație, un amplasament în exploatare sau un alt amplasament, sunt amplificate prin propagarea efectelor sale și producerea unui alt accident la o altă instalație, alt amplasament în exploatare ori alt amplasament, din cauza distanțelor dintre amplasamente și a proprietăților substanțelor prezente, și care conduce în final la un accident major;

instalație - o unitate tehnică din cadrul unui amplasament, aflată la nivelul sau sub nivelul solului, în care sunt produse, utilizate, manipulate ori depozitate substanțe periculoase;

inspecție – toate acțiunile de control și de inspectare, inclusiv vizite la fața locului, verificări ale unor măsuri interne, sisteme, rapoarte și documente de monitorizare, precum și orice monitorizare necesară, efectuată de către sau în numele autorității competente pentru a verifica și a promova conformarea amplasamentelor cu cerințele prezentei legi;

operator – orice persoană juridică care exploatează ori deține controlul unui amplasament sau al unei instalații ori căreia, i-a fost delegată puterea de decizie economică sau de luare a deciziilor asupra funcționării din punct de vedere tehnic și al siguranței amplasamentului ori instalației;

public interesat – publicul afectat sau posibil a fi afectat ori care are un interes în luarea unei decizii privind oricare dintre aspectele prevăzute la art. 15, alin. (1); în accepțiunea prezentei definiții, organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinesc toate cerințele aplicabile în conformitate cu legislația națională, sunt considerate public interesat;

prezența substanțelor periculoase – prezența efectivă sau anticipată a substanțelor periculoase pe amplasament ori a substanțelor periculoase despre care se poate prevedea că pot fi generate în timpul pierderii controlului asupra proceselor, inclusiv a activităților de depozitare, în oricare dintre instalațiile aflate în cadrul amplasamentului, în cantități egale cu sau mai mari decât cantitățile relevante pentru încadrare prevăzute în anexa nr. 1;

substanță periculoasă – o substanță sau un amestec care intră sub incidența părții 1 ori care este prevăzută/prevăzut în partea a 2-a din anexa nr. 1, inclusiv sub formă de materie primă, produs, produs secundar, rezidual sau intermediar.

Capitolul II OBLIGAȚII ȘI RESPONSABILITĂȚI

Articolul 4. Obligațiile generale ale operatorului

(1) Operatorul este obligat:

a) să întreprindă măsuri de prevenire a accidentelor majore și de limitare a consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului, în strictă concordanță cu documentele normativ-tehnice care stabilesc norme și reguli de exploatare în siguranță a obiectelor industriale periculoase și care au caracter obligatoriu și se identifică prin sigla „NRS” (norme și reguli de securitate), inclusiv prevederile Legii nr. 116/2012 privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase și Legii nr. 277/2018 privind substanțele chimice;

b) să demonstreze autorităților competente prevăzute la art. 5 că a întreprins măsurile pentru prevenirea accidentelor majore care implică substanțe periculoase și pentru limitarea consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului, reieșind din prevederile art. 12 și 19.

(2) Operatorul desemnează un responsabil pentru managementul securității la nivelul amplasamentului, în scopul asigurării aplicării prevederilor prezentei legi, care este instruit și atestat în domeniul securității industriale în modul stabilit de Legea nr. 116/2012 privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase.

Articolul 5. Autorități competente

(1) Autoritățile competente la nivel central, conform sferei sale de competență, sunt:

- a) Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului;
- b) Ministerul Economiei și Infrastructurii;
- c) Ministerul Afacerilor Interne;
- d) Ministerul Sănătății, Muncii și Proiecției Sociale.

Autoritățile competente la nivel central au misiunea de a analiza situația și problemele din domeniul controlului pericolelor de accidente majore, de a

elabora politici publice eficiente în domeniu, de a monitoriza calitatea politicilor și actelor normative și de a propune intervenții justificate ale statului care oferă soluții eficiente în domeniu, asigurând cel mai bun raport dintre rezultatele scontate și costurile preconizate.

(2) Autoritățile competente la nivel teritorial, responsabile pentru aplicarea prevederilor prezentei legi, conform sferei sale de competență sunt:

- a) Agenția de Mediu, inclusiv subdiviziunile sale teritoriale;
- b) Inspectoratul pentru Protecția Mediului;
- c) Agenția pentru Supraveghere Tehnică;
- e) Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;
- f) Autoritățile administrației publice locale.

(3) Autoritățile competente desemnate la alin. (1) și (2) elaborează proceduri de coordonare a activităților în vederea aplicării prevederilor prezentei legi.

Articolul 6. Notificarea

(1) Operatorul transmite Agenției de Mediu, sau subdiviziunilor sale teritoriale o notificarea care conține următoarele:

- a) numele și/sau denumirea comercială a operatorului și adresa completă a amplasamentului;
- b) sediul operatorului, inclusiv adresa completă a acestuia;
- c) numele și funcția persoanei care răspunde de amplasament, dacă aceasta este diferită de cea prevăzută la lit. a);
- d) fișele cu date de securitate și alte informații necesare pentru identificarea substanțelor periculoase și categoria de substanțe implicate sau care pot fi prezente specificate în anexa nr. 1;
- e) cantitatea și forma fizică sub care se prezintă substanța sau substanțele periculoase, precum și capacitățile de stocare existente pe amplasament, exprimate în tone;
- f) activitatea existentă sau activitatea propusă a instalației ori a zonelor de depozitare conform documentației de proiect;
- g) date despre imediata vecinătate a amplasamentului, factorii care pot provoca un accident major sau agrava consecințele acestuia, inclusiv dacă sunt disponibile detalii privind amplasamentele vecine, situri care nu intră în domeniul de aplicare a prevederilor prezentei legi, zone și dezvoltări care pot fi sursa unui accident major ori pot crește riscul sau agrava consecințele unui accident major și al unor efecte domino.

(2) Notificarea sau actualizarea acesteia, se trimite Agenției de Mediu prin subdiviziunile teritoriale, în următoarele termene:

- a) pentru amplasamentele noi, înainte de obținerea autorizației de construire sau a exploatării, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, respectiv a procedurii de emitere a autorizației de mediu, potrivit prevederilor legislației, sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce

determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase, ca urmare a unor modificări ale instalațiilor ori activităților sale;

b) pentru alte amplasamente, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Procedura de notificare a activităților care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase, inclusiv conținutul și forma fișei cu date de securitate necesare pentru a identifica substanțele periculoase și categoria de substanțe implicate sau care pot fi prezente, se aprobă de către Guvern.

(4) În baza notificării primite de Agenția de Mediu, subdiviziunile sale teritoriale, autoritățile competente la nivel local, prevăzute la art. 5 alin. (2) lit. b) și e), efectuează împreună vizita pe amplasament în conformitate cu prevederile Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător și stabilesc încadrarea acestuia, potrivit prezentei legi.

(5) Operatorul actualizează notificarea și o transmite Agenției de Mediu prin subdiviziunile teritoriale, înainte de apariția următoarelor situații:

a) creșterea ori scăderea cantității, schimbarea naturii ori a formei fizice a substanței periculoase prezente pe amplasament, după cum este indicat în notificarea prezentată de operator conform prevederilor alin. (1), sau o modificare a proceselor în care aceasta este utilizată;

b) modificarea unui amplasament sau a unei instalații care poate avea consecințe în termeni de pericole de accident major;

c) închiderea definitivă a amplasamentului sau dezafectarea acestuia;

d) modificări ale informațiilor prevăzute la alin. (1) lit. a)-c).

(6) În cazul în care situațiile de la alin. (5) nu au loc, operatorul transmite o notificare actualizată o dată la 5 ani de la depunerea notificării prevăzute la alin. (1).

Articolul 7. Politica de prevenire a accidentelor majore

(1) Operatorul elaborează un document conform anexei nr. 2, în care să prezinte politica sa de prevenire a accidentelor majore (în continuare PPAM) și să garanteze că aceasta este implementată în mod corespunzător. PPAM este elaborat astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului. Aceasta cuprinde obiectivele globale și principiile de acțiune ale operatorului, rolul și responsabilitatea gestionării, precum și angajamentul privind îmbunătățirea continuă a controlului pericolelor de accidente majore, pentru asigurarea unui nivel ridicat de protecție și să fie proporțională cu pericolele de accident major.

(2) Operatorul întocmește documentul prevăzut la alin. (1) într-un exemplar și îl transmite Agenției de Mediu prin subdiviziunile teritoriale, în următoarele termene:

a) pentru amplasamentele noi, înainte de începerea construcției sau a exploatării, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului,

respectiv a procedurii de emitere a autorizațiilor de mediu, conform legislației, procedurile și cerințele stabilite prin Legea nr. 163/2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase ca urmare a unor modificări ale instalațiilor sau activităților sale;

b) pentru alte amplasamente, în termen de 150 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Agenția de Mediu pune la dispoziția Inspectoratului pentru Protecția Mediului, Agenției pentru Supraveghere Tehnică și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, documentul prevăzut la alin. (1).

(4) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 10, operatorul revizuieste periodic, cel puțin o dată la 5 ani, și actualizează PPAM. Operatorul transmite PPAM actualizată la Agenția de Mediu, prin subdiviziunile teritoriale, cu 90 de zile anterior termenului de expirare a perioadei de 5 ani de la data la care a fost întocmită.

(5) PPAM este pusă în aplicare de către operator prin mijloace și structuri proprii și printr-un sistem de management al securității, potrivit prevederilor prevăzute în anexa nr. 4, proporțional cu pericolele de accident major și cu gradul de complexitate a activităților din cadrul amplasamentului. În cazul amplasamentelor de nivel inferior, obligația de a pune în aplicare PPAM poate fi îndeplinită prin alte mijloace, structuri și sisteme de management proprii, proporționale cu pericolele de accident major, ținând seama de elementele prevăzute în anexa nr. 4.

(6) Conținutul-cadru al documentului care prezintă PPAM, precum și informațiile privind sistemul de management al securității, se aprobă de către Guvern.

Articolul 8. Măsuri suplimentare

(1) Autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2) cu excepția autorității indicate la lit. e), în baza informațiilor primite de la operatori conform prevederilor art. 6 și 9, a informațiilor suplimentare, sau urmare a constatărilor controalelor efectuate în temeiul art. 19, identifică amplasamentele de nivel inferior și de nivel superior, sau grupurile de amplasamente în care riscul ori consecințele unui accident major pot crește din cauza poziției geografice și a proximității unor astfel de amplasamente, precum și din cauza substanțelor periculoase inventariate pe amplasamentul dat.

(2) Dacă autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2) dispun de informații suplimentare față de cele furnizate de operator conform prevederilor art. 6, alin. (1), lit. g), acestea pun la dispoziția operatorului informațiile respective, pentru aplicarea prevederilor prezentului articol.

(3) Operatorii amplasamentelor identificate conform prevederilor alin. (1) sunt obligați:

a) să realizeze schimbul de informații, pentru a permite operatorilor de amplasamente să țină cont de natura și nivelul general de pericol de accident major în PPAM-uri, în sistemele lor de management al securității, în rapoartele lor de securitate și în planurile lor de urgență internă;

b) să coopereze în procesul de informare a publicului și în privința siturilor învecinate care nu intră în domeniul de aplicare a prevederilor prezentei legi, precum și în ceea ce privește furnizarea de informații către Agenția de Mediu, Agenției pentru Supraveghere Tehnică și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Articolul 9. Raportul de securitate

(1) Operatorul amplasamentului de nivel superior întocmește raportul de securitate care include:

a) informații referitor la punerea în practică a PPAM și sistemului de management al securității, conform anexelor nr. 2 și 4;

b) informații privind identificarea pericolelor de accidente majore, a scenariilor posibile de accidente majore, măsurile necesare pentru prevenirea acestor accidente și limitarea consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului;

c) informațiile privind măsurile de securitate și fiabilitate în proiectarea, construcția, exploatarea și întreținerea oricărei instalații, zone de depozitare, echipamente și infrastructuri aferente exploatării, care sunt legate de pericolele de accident major în interiorul amplasamentului;

d) informații privind elaborarea planurilor de urgență internă și informațiile pentru întocmirea planului de urgență externă;

e) informații necesare autorităților competente prevăzute la art. 5 alin. (2) și autorităților administrației publice responsabile de amenajarea teritoriului și urbanism, pentru a permite luarea de decizii cu privire la localizarea sau dezvoltarea de noi activități în jurul amplasamentelor existente.

(2) Raportul de securitate conține datele și informațiile prevăzute în anexa nr. 3 și este corelat cu cerințele cadrului normativ. În raport se indică numele organizațiilor implicate în elaborarea acestuia.

(3) Operatorul transmite raportul de securitate la Agenția de Mediu într-un singur exemplar, conform următoarelor termene:

a) pentru amplasamentele noi, înainte de începerea construcției sau a exploatării, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, respectiv a procedurii de emitere a autorizației de mediu, conform legislației și a cerințelor stabilite prin Legea nr. 163/2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase ca urmare a unor modificări ale instalațiilor ori activităților sale;

b) pentru alte amplasamente, la un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 10, operatorul revizuieste periodic, cel puțin o dată la 5 ani și actualizează raportul de securitate. Operatorul actualizează raportul de securitate în urma unui accident major sau incident pe amplasamentul său din proprie inițiativă ori la cererea autorității competente prevăzute la art. 5, alin. (2), în cazul în care acest lucru este justificat de date noi sau de informații tehnologice noi în domeniul securității, inclusiv informații care decurg din analiza unor accidente, ori a evenimentelor la limita de producere a unui accident, precum și de progresele în ceea ce privește cunoștințele legate de evaluarea pericolelor.

(5) Raportul de securitate actualizat sau părțile actualizate ale acestuia se transmit Agenției de Mediu prin subdiviziunile teritoriale, în cel mult 15 zile de la actualizare.

(6) Înainte ca operatorul să înceapă construcția sau exploatarea, sau în cazurile prevăzute la alin. (3) lit. b) și alin. (5), Agenția de Mediu, prin subdiviziunile teritoriale, după consultarea în scris a autorităților competente prevăzute la art. 5 alin. (2), într-un interval de timp stabilit de comun acord, dar care nu va depăși 12 luni de la primirea raportului, în funcție de complexitatea acestuia, comunică operatorului concluziile evaluării raportului de securitate și potrivit prevederilor art. 18, autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2) interzic utilizarea sau punerea în funcțiune a amplasamentului în cauză.

(7) Conținutul-cadru al raportului de securitate se aprobă prin hotărâre de Guvern.

(8) Raportul de securitate se elaborează de către personalul instruit și atestat în condițiile Legii nr. 116/2012 privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase.

Articolul 10. Modificarea unei instalații, a unui amplasament sau a unei zone de depozitare

(1) În cazul modificării unei instalații, unui amplasament, unei zone de depozitare sau a unui proces ori modificării ale naturii, clasificării sau a cantității substanțelor periculoase utilizate, care pot avea consecințe semnificative în cazul producerii unui accident major sau poate determina reclasificarea unui amplasament de nivel inferior ca amplasament de nivel superior ori vice-versa, operatorul actualizează:

- a) notificarea, care va fi însoțită de fișele cu date de securitate;
- b) PPAM și sistemul de management al securității, potrivit informațiilor prevăzute în anexele nr. 2 și 4;
- c) raportul de securitate, potrivit informațiilor prevăzute în anexa nr. 3;
- d) planul de urgență internă, potrivit informațiilor prevăzute în anexa nr. 5.

(2) Operatorul informează Agenția de Mediu prin subdiviziunile teritoriale, iar în cazul planului de urgență internă, Agenția pentru Supraveghere Tehnică, prin subdiviziunile teritoriale, cu privire la detaliile actualizării și transmite documentele actualizate prevăzute la alin. (1), înainte de realizarea modificărilor.

(3) Orice modificare la care se face referire în alin. (1) are loc după validarea documentelor prezentate Agenției de Mediu, prin subdiviziunile teritoriale, conform alin. (2), de către autoritățile competente definite la art. 5, alin. (2), cu excepția autorității indicate la lit. e).

Articolul 11. Planurile de urgență

(1) Pentru toate amplasamentele de nivel superior, operatorul:

a) elaborează planul de urgență internă care include măsurile aplicate în interiorul amplasamentului, în cazul producerii unui accident major;

b) furnizează informații Autorităților publice locale pe teritoriul căreia se află amplasamentul, care va fi utilizată pentru elaborarea planului de urgență externă, în cazul producerii unui accident major.

(2) În termen de 180 de zile de la data primirii de la operator a informațiilor, în temeiul prevederilor alin. (1) lit. b), autoritatea publică locală pe teritoriul căreia se află amplasamentul, cu suportul Agenției pentru Supraveghere Tehnică și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, elaborează un plan de urgență externă pentru măsurile care sunt luate în exteriorul amplasamentului.

(3) Operatorul respectă prevederile alin. (1), în următorii termeni:

a) pentru amplasamentele noi, cu 90 de zile anterior începerii exploatării acestora sau înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase;

b) pentru alte amplasamente, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi și de la care se aplică amplasamentului în cauză.

(4) Planurile de urgență se stabilesc pentru asigurarea:

a) controlului și limitării efectelor incidentelor astfel încât să se minimizeze efectele și să se limiteze daunele asupra sănătății populației, mediului și proprietății;

b) implementării măsurilor pentru protecția sănătății umane și a mediului împotriva efectelor accidentelor majore;

c) comunicării informațiilor către publicul și serviciile sau autoritățile implicate din zona respectivă;

d) asigurării refacerii ecologice și curățarea zonei afectate în urma unui accident major.

(5) La elaborarea și actualizarea planului de urgență internă operatorul consultă personalul care lucrează în cadrul amplasamentului, inclusiv personalul subcontractat pentru servicii pe termen lung, relevant din punctul de vedere al securității amplasamentului.

(6) Autoritatea publică locală pe teritoriul căreia se află amplasamentul, pune la dispoziția publicului interesat planurile de urgență externă atunci când acestea sunt elaborate sau modificate substanțial, înainte de a fi aprobate, astfel încât publicul să aibă posibilitatea să își exprime opinia cu privire la aceste planuri.

(7) Planurile de urgență internă și externă sunt actualizate și testate periodic, la intervale de cel mult 3 ani și, unde este necesar, actualizate de operator și, respectiv, de Autoritatea publică locală pe teritoriul căreia se află amplasamentul. Actualizarea are în vedere modificările care au loc în cadrul amplasamentelor respective sau în serviciile de urgență implicate, noile cunoștințe tehnice, precum și noile cunoștințe privind intervenția în caz de accidente majore.

(8) Planurile de urgență se pun în aplicare imediat de operator și de Autoritatea publică locală pe teritoriul căreia se află amplasamentul, în următoarele situații:

- a) când survine un accident major; sau
- b) când survine un eveniment necontrolat, care poate, prin natura sa, să conducă la un accident major.

(9) În baza informațiilor conținute în raportul de securitate, Autoritatea publică locală pe teritoriul căreia se află amplasamentul, în comun cu Agenția de Mediu, Agenția pentru Supraveghere Tehnică și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, prin subdiviziunile teritoriale, poate decide că pentru anumite amplasamente nu este necesar să se elaboreze planul de urgență externă prevăzut la alin. (1) lit. b).

(10) În cadrul planurilor de urgență externă, Autoritatea publică locală pe teritoriul căreia se află amplasamentul, Agenția de Mediu, Agenția pentru Supraveghere Tehnică și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, prin subdiviziunile teritoriale, se asigură că acolo unde este cazul, se ia în considerare necesitatea întăririi cooperării în ceea ce privește asistența în domeniul protecției civile, cu statele vecine, în caz de accidente majore.

(11) Planurile de urgență conțin informațiile prevăzute în anexa nr. 5.

(12) Planurile de urgență se elaborează și se testează potrivit normelor metodologice aprobate de Guvern.

Articolul 12. Amenajarea teritoriului

(1) Autoritățile administrației publice locale pe teritoriul cărora se află amplasamentul, responsabile de amenajarea teritoriului și planificarea urbană, în comun cu autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2), se asigură că obiectivele de prevenire a accidentelor majore și de limitare a consecințelor acestora pentru sănătatea umană și pentru mediu sunt incluse în politicile de amenajare a teritoriului, inclusiv în documentația de amenajare a teritoriului și urbanism, elaborată și aprobată conform legislației. În acest scop, autoritățile competente examinează documentele de planificare teritorială și emit avize la proiectele în care sunt implicate substanțe sau amestecuri periculoase, cu privire la următoarele aspecte:

- a) amplasarea și construcția noilor amplasamente, care se încadrează în prevederile prezentei legi, și în conformitate cu planul urbanistic general al localității;

b) procedurile de proiectare și construcție a noilor amplasamente se efectuează în conformitate cu Legea nr. 163/2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție;

c) modificările aduse amplasamentelor existente cărora le sunt aplicabile prevederile art. 10;

d) noi proiecte de dezvoltare, inclusiv căi de transport, locații de uz public și zone rezidențiale aflate în vecinătatea amplasamentelor, unde stabilirea de amplasamente sau dezvoltările pot genera, crește riscul sau agrava consecințele unui accident major.

(2) Autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2), în comun cu autoritățile administrației publice locale pe teritoriul cărora se află amplasamentul, responsabile de amenajarea teritoriului și urbanism, se asigură că politicile de dezvoltare și amenajare a teritoriului sau alte politici relevante și procedurile de punere în aplicare a acestora prevăd pe termen lung necesitatea:

a) menținerii unor distanțe de siguranță între amplasamentele care cad sub incidența prevederilor prezentei legi și zonele rezidențiale, clădirile și zonele frecventate de public, zonele de agrement și, în măsura în care este posibil, căile de transport importante;

b) protecției ariilor naturale deosebit de vulnerabile sau de interes natural deosebit, aflate în apropierea amplasamentelor, atunci când este necesar, prin distanțe de siguranță ori alte măsuri corespunzătoare;

c) luării unor măsuri tehnice suplimentare, în cazul amplasamentelor existente, conform prevederilor art. 4 pentru a nu crește riscurile pentru sănătatea umană și pentru mediu.

(3) Autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2) lit. a)-d), în colaborare cu autoritățile administrației publice locale pe teritoriul cărora se află amplasamentul, responsabile de amenajarea teritoriului și urbanism, inițiază proceduri de consultare pentru punerea în aplicare a politicilor stabilite la alin. (1).

(4) Operatorii amplasamentelor prezintă autorităților competente menționate informații cu privire la riscurile pe care le presupune amplasamentul, precum și recomandările tehnice cu privire la aceste riscuri.

(5) Operatorii amplasamentelor de nivel inferior prezintă, la solicitarea autorităților competente prevăzute la art. 5 alin. (2) informații cu privire la riscurile pe care le presupune amplasamentul, acestea fiind necesare în scopul amenajării teritoriului.

(6) Dispozițiile prevăzute la alin. (1)-(4) se aplică fără a aduce atingere prevederilor Legii nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului și ale Legii nr. 11/2017 privind evaluarea strategică de mediu.

(7) Metodologia pentru stabilirea distanțelor corespunzătoare în activitățile de amenajare a teritoriului și urbanism față de amplasamentele care se încadrează în prevederile prezentei legi se aprobă prin hotărâre de Guvern.

Metodologia se aplică la elaborarea, avizarea și aprobarea planurilor de amenajare a teritoriului și urbanism, în autorizarea executării lucrărilor de construcții, reieșind din prevederile art. 12 alin. (1).

Articolul 13. Informarea publicului

(1) Operatorul pune la dispoziția publicului informațiile prevăzute în anexa nr. 6, inclusiv în format electronic pe propria pagină oficială. Informațiile se actualizează, inclusiv în cazul modificărilor prevăzute la art. 10.

(2) Pentru amplasamentele de nivel superior, operatorul:

a) informează lunar în format electronic pe pagină oficială proprie, a autorităților menționate la art. 5, prin intermediul mass-mediei, persoanele care pot fi afectate de un accident major, fără ca acestea să solicite acest lucru, cu informații clare și suficiente privind măsurile de securitate și conduita obligatorie în caz de accident major;

b) pune la dispoziția publicului, la cerere, raportul de securitate, iar în cazul aplicării prevederilor art. 21 alin. (3), pune la dispoziția acestuia un raport modificat, sub forma unui rezumat fără caracter tehnic, care include informații generale privind pericolele de accident major și efectele potențiale asupra sănătății umane și asupra mediului în caz de accident major;

c) pune la dispoziția publicului, la cerere, inventarul substanțelor periculoase, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (3).

(3) Informațiile care urmează să fie furnizate în temeiul prevederilor alin. (2), lit. a), includ informațiile prevăzute în anexa nr. 6. Aceste informații la fel urmează să fie furnizate tuturor administratorilor sau proprietarilor construcțiilor și zonelor de utilitate publică, inclusiv școli și spitale, și tuturor amplasamentelor învecinate, în cazul amplasamentelor care intră sub incidența prevederilor art. 8.

(4) Operatorul are obligația să furnizeze informațiile o dată la 5 ani, să le revizuiască periodic și, atunci când este necesar, să le actualizeze, inclusiv în cazul unor modificări care intră sub incidența prevederilor art. 10.

(5) În ceea ce privește posibilitatea producerii unui accident major cu efecte transfrontaliere provenind de la un amplasament de nivel superior, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență furnizează informații autorităților similare din statele învecinate care pot fi afectate, astfel încât prevederile art. 11 și 12, și ale prezentului articol să poată fi folosite, acolo unde sunt aplicabile, de către statele care pot fi afectate.

(6) În cazurile în care Inspectoratul General pentru Situații de Urgență decide că un amplasament aflat în apropierea teritoriului altui stat nu prezintă pericol de accident major în afara perimetrului său în contextul prevederilor art. 11 alin. (9) și, din acest motiv, nu este necesară elaborarea unui plan de urgență externă prevăzut la art. 11, alin. (1), informează în acest sens autoritățile similare din statul vecin cu privire la decizia luată și motivarea acesteia.

Articolul 14. Consultarea publicului și participarea la procesul decizional

(1) Agenția de Mediu prin subdiviziunile sale teritoriale în colaborare cu Autoritatea publică locală pe teritoriul căreia se află amplasamentul, ia măsurile prevăzute de legislație pentru a oferi, din timp, publicului interesat posibilitatea să își exprime opinia cu privire la proiectele privind:

- a) planificarea de noi amplasamente, prevăzută la art. 12;
- b) modificarea semnificativă a amplasamentelor prevăzută la art. 10, în cazul în care aceste modificări sunt supuse prevederilor art. 12;
- c) noile amenajări în apropierea imediată a amplasamentelor în cazul în care acestea pot crește riscul sau agrava consecințele unui accident major, potrivit prevederilor art. 12.

(2) În cazul proiectelor prevăzute la alin. (1), publicul este informat prin anunțuri publice sau prin alte mijloace, inclusiv prin mijloace electronice, dacă sunt disponibile, la începutul procedurii de adoptare a unei decizii ori, cel mai târziu, de îndată ce informațiile pot fi furnizate, cu privire la următoarele aspecte:

- a) obiectul proiectului specific;
- b) informație dacă proiectul face obiectul unei evaluări de impact asupra mediului la nivel național sau transfrontalier ori al consultărilor între statele învecinate în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (5);
- c) detalii privind autoritatea responsabilă cu luarea deciziei, de la care pot fi obținute informații, și căreia îi pot fi prezentate observații sau întrebări și detalii privind termenele pentru transmiterea acestora;
- d) natura posibilelor decizii sau, în cazul în care există o decizie, proiectul acesteia;
- e) ora, locul sau mijloacele prin care vor fi oferite informațiile relevante;
- f) detalii privind modalitățile de participare și consultare a publicului, realizate conform prevederilor din Regulamentul privind accesul publicului la informația de mediu, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1467/2016.

(3) În ceea ce privește proiectele prevăzute la alin. (1), autoritatea competentă pentru protecția mediului se asigură că următoarele elemente sunt puse la dispoziția publicului interesat, în termenele legale stipulate în procedurile de reglementare:

- a) principalele rapoarte și recomandări adresate autorității competente pentru protecția mediului la momentul în care publicul interesat a fost informat în conformitate cu alin. (2), potrivit prevederilor legislației;
- b) alte informații decât cele cuprinse în prezentul alineat, care sunt relevante pentru decizia adoptată și care devin disponibile numai după ce publicul interesat a fost informat, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1467/2016 pentru aprobarea Regulamentului privind accesul publicului la informația de mediu.

(4) Agenția de Mediu, prin subdiviziunile sale teritoriale, se asigură că publicul interesat beneficiază de dreptul de a formula observații și opinii înainte de adoptarea unei decizii cu privire la un proiect, astfel cum prevede alin. (1), și

că rezultatele consultărilor desfășurate în temeiul respectivului alineat sunt luate în considerare, în mod corespunzător, în adoptarea unei decizii.

(5) Atunci când sunt luate deciziile relevante, autoritatea competentă pentru protecția mediului pune la dispoziția publicului:

a) conținutul deciziei și motivele pe care se bazează, inclusiv orice actualizări ulterioare;

b) rezultatele consultărilor organizate înainte de adoptarea deciziei și o explicație a modului în care acestea au fost luate în considerare în decizia respectivă.

(6) La stabilirea de planuri sau programe legate de aspectele prevăzute la alin. (1) lit. a) sau c), Agenția de Mediu se asigură că publicului i se oferă din timp posibilități efective de a participa la pregătirea și modificarea sau revizuirea acestora, prin utilizarea procedurilor stabilite în Legea nr. 11/2017 privind evaluarea strategică de mediu și Legea nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului. Autoritatea competentă pentru protecția mediului identifică publicul interesat să participe în sensul prezentului alineat, inclusiv organizațiile neguvernamentale relevante care îndeplinesc condițiile legislației, precum cele care promovează protecția mediului.

(7) Prevederile alin. (6) nu se aplică planurilor și programelor pentru care o procedură de participare a publicului se realizează în conformitate cu Legea nr. 11/2017 privind evaluarea strategică de mediu.

(8) Modalitățile de informare și consultare a publicului interesat sunt cele prevăzute în Regulamentul privind accesul publicului la informația de mediu, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1467/2016.

Articolul 15. Informațiile furnizate de către operator și acțiunile întreprinse în urma producerii unui accident major

(1) În cazul producerii unui accident major, operatorul are obligația să ia următoarele măsuri:

a) să informeze imediat Autoritatea publică locală pe teritoriul căreia se află amplasamentul, Agenția de Mediu, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și Agenția pentru Supraveghere Tehnică, referitor la producerea accidentului;

b) să ofere imediat Autorităților publice locale pe teritoriul căreia se află amplasamentul și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, informații referitoare la: circumstanțele accidentului, substanțele periculoase implicate, datele disponibile pentru evaluarea efectelor accidentului asupra sănătății umane, asupra mediului și proprietății și măsurile de urgență adoptate;

c) să informeze autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2) cu privire la măsurile planificate pentru atenuarea efectelor pe termen mediu și lung ale accidentului, precum și pentru prevenirea repetării unui astfel de accident;

d) să actualizeze informațiile furnizate dacă cercetările ulterioare fac cunoscute date suplimentare care modifică informațiile inițiale sau concluziile stabilite.

(2) Autoritatea publică locală pe teritoriul căreia se află amplasamentul, în comun cu subdiviziunea teritorială a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, la primirea informațiilor furnizate de către operator în temeiul alin. (1) lit. a) și b), informează toate celelalte autorități competente prevăzute la art. 5 alin. (2).

(3) Procedura de notificare a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase, produse inclusiv în context transfrontalier, se efectuează în conformitate cu prevederile Regulamentului cu privire la clasificarea situațiilor excepționale și la modul de acumulare și prezentare a informațiilor în domeniul protecției populației și teritoriului în caz de situații excepționale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1076/2010.

Articolul 16. Acțiunile întreprinse de autoritățile competente în urma producerii unui accident major

(1) În urma producerii unui accident major, autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2) au următoarele obligații:

a) să se asigure că s-au întreprins toate măsurile urgente, care s-ar putea dovedi necesare, pe termen mediu și lung;

b) să colecteze, prin control de inspecție, investigație sau prin alte mijloace corespunzătoare, informațiile necesare pentru o analiză completă a aspectelor tehnice, organizaționale și manageriale ale accidentului;

c) să se asigure că operatorul a luat toate măsurile necesare de remediere;

d) să facă recomandări cu privire la măsurile preventive viitoare;

e) să informeze persoanele care pot fi afectate cu privire la accidentul care a avut loc, și atunci când este cazul, cu privire la măsurile luate pentru atenuarea consecințelor acestuia;

f) să informeze în cel mai scurt timp autoritățile competente prevăzute la art. 5, alin. (1) cu privire la producerea accidentului;

g) să evalueze impactul accidentului major asupra sănătății.

(2) Procedura de investigare a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase se efectuează în conformitate cu prevederile art. 14 din Legea nr. 116/2012 privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase.

Articolul 17. Informații furnizate de către statul de origine, statelor afectate în urma producerii unui accident major

(1) În scopul prevenirii și limitării consecințelor accidentelor majore, Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, în calitate de coordonator național al Convenției Comisiei Economice a Organizației Națiunilor Unite pentru Europa privind efectele transfrontiere ale accidentelor

industriale și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, în calitate de punct de contact pentru notificarea accidentelor industriale, conform Convenției privind efectele transfrontiere ale accidentelor industriale, informează statele posibil afectate despre accidentele majore produse pe teritoriul țării noastre, dacă acestea îndeplinesc criteriilor prevăzute în anexa nr. 7. Informarea cuprinde următoarele:

a) statul, numele și adresa autorității responsabile pentru elaborarea notificării;

b) data, ora și locul producerii accidentului major, incluzând numele complet al operatorului și adresa amplasamentului implicat;

c) descrierea circumstanțelor în care s-a produs accidentul, incluzând substanțele periculoase implicate și efectele imediate asupra sănătății populației și mediului;

d) descrierea măsurilor de urgență întreprinse și a măsurilor de precauție imediate pentru a preveni repetarea accidentului;

e) rezultatele analizei și recomandările Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) se pun la dispoziția Secretariatului Convenției Comisiei Economice a Organizației Națiunilor Unite pentru Europa privind efectele transfrontiere ale accidentelor industriale de îndată ce este posibil din punct de vedere practic și cel târziu în decurs de un an de la data accidentului, prin utilizarea bazei de date prevăzute la art. 20 alin. (4). Dacă în acest termen pot fi furnizate numai informații preliminare, potrivit prevederilor alin. (1), lit. e), pentru introducerea în baza de date, informațiile sunt actualizate odată ce rezultatele unei analize mai aprofundate și noi recomandări sunt disponibile.

(3) Furnizarea informațiilor prevăzute la alin. (1) lit. e) poate fi amânată pentru a permite finalizarea procedurilor judiciare în cazul în care furnizarea informației poate afecta acele proceduri.

(4) Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului furnizează Secretariatul Convenției Comisiei Economice a Organizației Națiunilor Unite pentru Europa privind efectele transfrontiere ale accidentelor industriale numele și adresa oricărei instituții/organizații care poate deține informații relevante asupra accidentelor majore și care este în măsură să asigure consultanță autorităților competente din alte state care trebuie să intervină în eventualitatea unui astfel de accident.

Articolul 18. Interzicerea utilizării amplasamentului, instalațiilor și zonelor de depozitare

(1) Autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2) interzic utilizarea sau punerea în funcțiune a oricărui amplasament, instalații sau zone de depozitare sau a oricărei părți din acestea, dacă măsurile luate de operator pentru prevenirea sau atenuarea accidentelor majore prezintă deficiențe grave. În acest

sens, se iau în considerare, între altele, deficiențele grave în desfășurarea acțiunilor identificate în raportul de inspecție.

(2) Autoritățile competente prevăzute la alin. (1) pot interzice utilizarea ori punerea în funcțiune a oricărui amplasament, instalații sau zone de depozitare ori a oricărei părți din acestea, dacă operatorul nu a înaintat, în termenul stabilit: notificarea, documentul privind politica de prevenire a accidentelor majore, raportul de securitate sau alte informații solicitate potrivit prevederilor prezentei legi.

(3) Operatorii au dreptul să conteste decizia de interdicție. Contestația se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, cu respectarea prevederilor Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018, și fără a aduce atingere altor prevederi legale.

(4) Procedura de interzicere a utilizării sau punerii în funcțiune a unui amplasament, instalații ori zone de depozitare sau a oricărei părți din acestea se aprobă de Guvern.

Articolul 19. Controale

(1) Inspectoratul pentru Protecția Mediului, Agenția pentru Supraveghere Tehnică și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (ca organ consultativ), organizează un sistem de control, adaptat tipului de amplasament, indiferent de primirea raportului de securitate sau a oricărei alte documentații înaintate de operator, în conformitate cu cerințele și condițiile prevederilor Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

(2) Numărul controalelor efectuate asigură examinarea planificată a sistemelor tehnice, organizaționale sau manageriale utilizate în cadrul amplasamentului, complexitatea acestuia și cantitățile de substanțe existente, astfel încât să se asigure în special că:

a) operatorul poate demonstra că a luat măsuri necesare, în legătură cu diversele activități din cadrul amplasamentului, pentru a preveni accidentele majore;

b) operatorul poate demonstra că a asigurat mijloacele necesare pentru limitarea consecințelor accidentelor majore, în interiorul amplasamentului și în afara acestuia;

c) datele și informațiile cuprinse în raportul de securitate sau în orice alt document înaintat reflectă în mod corespunzător condițiile din cadrul amplasamentului;

d) informațiile sunt puse la dispoziția publicului potrivit prevederilor art. 13.

(3) La elaborarea planurilor de control anuale, autoritățile competente cu atribuții de control se coordonează pentru a efectua controale comune pentru amplasamentele încadrate sub incidența prevederilor prezentei legi.

(4) Fiecare plan de control include următoarele elemente:

a) evaluarea generală a problemelor de securitate relevante;

- b) zona geografică acoperită de planul de control;
- c) lista amplasamentelor incluse în plan;
- d) lista grupurilor de amplasamente, cu posibile efecte domino, conform dispozițiilor art. 8;
- e) lista amplasamentelor, în cazul în care anumite surse externe de risc sau de pericol pot crește riscul ori consecințele unui accident major;
- f) procedurile pentru controalele planificate, inclusiv programele pentru astfel de controale în conformitate cu prevederile alin. (3);
- g) procedurile aplicabile controlerelor inopinate în conformitate cu prevederile alin. (7);
- h) dispoziții privind cooperarea între diferitele autorități cu atribuții de control.

(5) Perioada dintre două vizite consecutive la fața locului nu depășește un an pentru amplasamentele de nivel superior și 3 ani pentru amplasamentele de nivel inferior, cu excepția cazului în care autoritatea competentă a întocmit un program de inspecții bazat pe evaluarea sistematică a pericolelor de accidente majore în cadrul amplasamentelor vizate.

(6) Pentru stabilirea frecvenței inspecțiilor se realizează evaluarea sistematică a pericolelor din amplasamentele în cauză care se bazează pe următoarele criterii:

- a) impactul potențial al amplasamentelor în cauză asupra sănătății umane și a mediului;
 - b) măsura în care cerințele prezentei legi au fost respectate;
 - c) numărul de incidente/accidente înregistrate anterior pe amplasament.
- Dacă este cazul, se iau în considerare constatările relevante ale controalelor efectuate în temeiul altor acte normative.

(7) Pentru investigarea sesizărilor privind deficiențele grave, a accidentelor grave și evenimentelor la limita de producere a unui accident, a incidentelor sau cazurilor de neconformitate, se desfășoară controale inopinate de către autoritățile prevăzute la alin. (1), cât mai curând posibil de la data primirii acestor informații.

(8) În termen de cel mult 5 zile de la data realizării fiecărui control, autoritățile competente prevăzute la alin. (1) comunică operatorului concluziile controlului, precum și toate acțiunile identificate, dacă acestea nu au fost dispuse până la această dată.

(9) După primirea comunicării concluziilor controlului, pentru fiecare acțiune prevăzută, operatorul, de comun acord cu autoritățile competente prevăzute la alin. (1), stabilește un calendar pentru punerea în practică a tuturor acestor acțiuni identificate și notifică acestora realizarea fiecărei acțiuni.

(10) Dacă în cadrul realizării unui control se identifică un caz important de neconformitate cu dispozițiile prezentei legi, se efectuează un control inopinat, pentru verificarea respectării cerințelor stabilite de legislație, în termen de maximum 6 luni.

(11) Când este posibil, controalele se coordonează și se combină cu alte controale, efectuate în temeiul altor acte normative.

(12) Operatorii asigură autorităților competente prevăzute la alin. (1) întreaga asistență necesară pentru efectuarea controalelor și obținerea oricărei informații necesare, în special pentru a permite acestora evaluarea completă a posibilității producerii unui accident major și determinarea măsurii în care este posibil să crească probabilitatea producerii unor accidente majore sau al agravării acestora, pregătirea unui plan de urgență externă și luarea în considerare a substanțelor care, datorită caracteristicilor lor fizice, condițiilor speciale sau localizării lor, pot impune atenție suplimentară, în scopul respectării prevederilor prezentei legi.

(13) Modul de planificare, organizare, pregătire și desfășurare a controalelor comune pe amplasamentele care cad sub incidența prezentei legi, se stabilesc în baza Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Articolul 20. Sistemul și schimbul de informații

(1) Autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (1) participă la schimb de informații în domeniul controlului pericolelor de accidente majore, care pot cauza efecte transfrontaliere, organizate de Comisia Europeană în conformitate cu prezenta lege.

(2) La fiecare 4 ani, Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, coordonatorul național al Convenției Comisiei Economice Europene a Națiunilor Unite privind efectele transfrontaliere ale accidentelor industriale, în colaborare cu celelalte autorități competente de la nivel central, întocmește raportul privind punerea în aplicare a prevederilor Convenției, pe care îl transmite Secretariatului Convenției Comisiei Economice a Organizației Națiunilor Unite pentru Europa privind efectele transfrontiere ale accidentelor industriale.

(3) Pentru amplasamentele care cad sub incidența prevederilor prezentei legi, autoritățile menționate la alin. (2) întocmesc raportul privind punerea în aplicare a prevederilor legii, pe care îl transmit Comisiei Europene și conține următoarele informații:

a) numele sau denumirea comercială a operatorului și adresa completă a amplasamentului în cauză;

b) activitatea sau activitățile desfășurate în cadrul amplasamentului.

(4) Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, în colaborare cu celelalte autorități competente de la nivel central, stabilește persoane desemnate care să acceseze bazele de date dezvoltate de Comisia Europeană, referitoare la amplasamentele ce se supun prezentei legi, precum și accidentele majore care au avut loc. În vederea obținerii accesului la aceste baze de date, lista cu persoanele desemnate din cadrul autorităților competente se întocmește, se actualizează periodic și se transmite Comisiei Europene.

(5) În vederea asigurării comunicării cu Comisia Europeană, autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (1) dezvoltă baze de date comune care să cuprindă informații referitoare la amplasamentele ce se supun prevederilor prezentei legi, precum și incidentele și accidente majore care au avut loc pe teritoriul național.

Articolul 21. Accesul la informații și confidențialitatea

(1) În scopul asigurării transparenței, autoritatea competentă pentru protecția mediului are obligația de a pune la dispoziția oricărei persoane fizice sau juridice care solicită acest lucru toate informațiile primite în baza prevederilor acestei legi și în conformitate cu Regulamentul privind accesul publicului la informația de mediu aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1467/2016.

(2) Divulgarea oricăror informații cerute în temeiul prevederilor prezentei legi, inclusiv în baza prevederilor art. 13, poate fi refuzată sau restricționată de către autoritatea competentă pentru protecția mediului, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile capitolul III din Regulamentul privind accesul publicului la informația de mediu aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1467/2016.

(3) Divulgarea informațiilor complete prevăzute de dispozițiile art. 13, alin. (2) lit. b) și c) deținute de către autoritatea competentă pentru protecția mediului poate fi refuzată de către aceasta, fără a aduce atingere alin. (2), în cazul în care operatorul a solicitat să nu se divulge anumite părți ale raportului de securitate sau inventarul substanțelor periculoase în condițiile prevăzute de dispozițiile pct. 26 și 29 din Regulamentul privind accesul publicului la informația de mediu, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1467/2016. Autoritatea competentă pentru protecția mediului poate decide, de asemenea, din aceleași motive, nedivulgarea anumitor părți ale raportului sau inventarului substanțelor periculoase. În astfel de cazuri și cu aprobarea autorității respective, operatorul furnizează autorității competente un raport sau un inventar modificat, care exclude aceste părți.

Articolul 22. Accesul la justiție

Autoritatea competentă se asigură că:

1) orice persoană care solicită informații în conformitate cu dispozițiile art. 13, alin. (2), lit. b) sau c) sau cu art. 21 alin. (1), poate să obțină o revizuire, potrivit prevederilor pct. 16-19 din Regulamentul privind accesul publicului la informația de mediu, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1467/2016, a actelor sau a omisiunilor unei autorități competente în legătură cu o astfel de solicitare;

2) în cadrul sistemului juridic, publicul interesat are acces la procedurile de contestare în conformitate cu prevederile Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018.

Capitolul III

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 23. Organizarea executării

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 12 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Guvernul, în termen de 12 luni de la data publicării prezentei legi:

a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea în concordanță a legislației cu prezenta lege;

b) va aduce în concordanță actele normative cu prezenta lege;

c) va adopta actele normative necesare pentru executarea prezentei legi.

Președintele Parlamentului

SUBSTANȚE PERICULOASE

Substanțele periculoase care intră sub incidența categoriilor de pericol prevăzute în lista din coloana 1 din partea 1 din prezenta anexă fac obiectul cantităților relevante pentru încadrare stabilite în coloanele 2 și 3 din partea 1.

În cazul în care o substanță periculoasă intră sub incidența părții 1 din prezenta anexă și este de asemenea menționată în lista din partea 2, sunt aplicabile cantitățile relevante pentru încadrare stabilite în coloanele 2 și 3 din partea 2.

PARTEA 1

Categorii de substanțe periculoase

Prezenta parte include toate substanțele periculoase care intră sub incidența categoriilor de pericol enumerate în coloana 1:

Coloana 1	Coloana 2	Coloana 3
Categorii de pericol	Cantitățile relevante (tone) ale substanțelor periculoase, astfel cum sunt menționate în prezenta Lege, la articolul 3 „Noțiuni principale”, noțiunea „substanță periculoasă”, pentru încadrarea amplasamentelor de	
	nivel inferior	nivel superior

Secțiunea „H” – PERICOLE PENTRU SĂNĂTATE

H1 TOXICITATE ACUTĂ categoria 1, toate căile de expunere	5	20
H2 TOXICITATE ACUTĂ — Categoria 2, toate căile de expunere — Categoria 3, căi de expunere – prin inhalare (a se vedea pct. 7)	50	200
H3 STOT TOXICITATE ASUPRA UNUI ORGAN ȚINTĂ SPECIFIC – EXPUNERE SINGULARĂ STOT SE categoria 1	50	200

Secțiunea „P” – PERICOLE FIZICE

P1a EXPLOZIVI (a se vedea pct. 8) — Explozivi instabili; sau — Explozivi, diviziunea 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 sau 1.6; sau — Substanțe sau amestecuri având proprietăți explozive și care nu fac parte din clasele de pericol peroxizi organici sau substanțe și amestecuri autoreactive	10	50
P1b EXPLOZIVI (a se vedea pct. 8) Explozivi, Diviziunea 1.4 (a se vedea pct. 10)	50	200
P2 GAZE INFLAMABILE	10	50

Gaze inflamabile, categoria 1 sau 2		
P3a AEROSOLI INFLAMABILI (a se vedea pct. 11) Aerosoli „inflamabili” categoria 1 sau 2, care conțin gaze inflamabile categoria 1 sau 2 sau lichide inflamabile categoria 1	150 (<i>net</i>)	500 (<i>net</i>)
P3b AEROSOLI INFLAMABILI Aerosoli „inflamabili” categoria 1 sau 2, care nu conțin gaze inflamabile categoria 1 sau 2 sau lichide inflamabile categoria 1 (a se vedea pct. 11)	5 000(<i>net</i>)	50 000(<i>net</i>)
P4 GAZE OXIDANTE Gaze oxidante, categoria 1	50	200
P5a LICHIDE INFLAMABILE — Lichide inflamabile, categoria 1; sau — Lichide inflamabile categoria 2 sau 3 menținute la o temperatură superioară punctului de fierbere; sau — Alte lichide cu punct de aprindere $\leq 60^{\circ}\text{C}$, menținute la o temperatură superioară punctului lor de fierbere (a se vedea pct. 12)	10	50
P5b LICHIDE INFLAMABILE — Lichide inflamabile de categoria 2 sau 3 în cazul cărora anumite condiții de procesare, cum ar fi presiune înaltă sau temperatură ridicată, pot crea pericole de accidente majore; sau — Alte lichide cu punct de aprindere $\leq 60^{\circ}\text{C}$ în cazul cărora anumite condiții de procesare, cum ar fi presiune înaltă sau temperatură ridicată, pot crea pericole de accidente majore (a se vedea pct. 12)	50	200
P5c LICHIDE INFLAMABILE Lichide inflamabile, categoria 2 sau 3, care nu sunt incluse în P5a și P5b	5 000	50 000
P6a SUBSTANȚE ȘI AMESTECURI AUTOREACTIVE ȘI PEROXIZI ORGANICI Substanțe și amestecuri autoreactive, tipul A sau B, sau peroxizi organici, tipul A sau B	10	50
P6b SUBSTANȚE ȘI AMESTECURI AUTOREACTIVE ȘI PEROXIZI ORGANICI Substanțe și amestecuri autoreactive, tipul C, D, E sau F, sau peroxizi organici, tipul C, D, E sau F	50	200

P7 LICHIDE ȘI SOLIDE PIROFORICE Lichide piroforice, categoria 1 Solide piroforice, categoria 1	50	200
P8 LICHIDE ȘI SOLIDE OXIDANTE Lichide oxidante, categoria 1, 2 sau 3; sau Solide oxidante, categoria 1, 2 sau 3	50	200

Secțiunea „E” – PERICOLE PENTRU MEDIU

E1 Periculoase pentru mediul acvatic în categoria acut 1 sau cronic 1	100	200
E2 Periculoase pentru mediul acvatic în categoria cronic 2	200	500

Secțiunea „O” – ALTE PERICOLE

O1 Substanțe sau amestecuri cu frază de pericol EUH014	100	500
O2 Substanțe și amestecuri care în contact cu apa emit gaze inflamabile, categoria 1	100	500
O3 Substanțe sau amestecuri cu frază de pericol EUH029	50	200

PARTEA 2

Denumirea substanțelor periculoase

Coloana 1	Numărul CAS ⁽¹⁾	Coloana 2	Coloana 3
Substanțe periculoase		Cantitățile relevante (în tone) ale substanțelor pentru încadrarea amplasamentelor de	
		nivel inferior	nivel superior
1. Azotat de amoniu (a se vedea pct. 13)	—	5 000	10 000
2. Azotat de amoniu (a se vedea pct. 14)	—	1 250	5 000
3. Azotat de amoniu (a se vedea pct. 15)	—	350	2 500
4. Azotat de amoniu (a se vedea pct. 16)	—	10	50
5. Azotat de potasiu (a se vedea pct. 17)	—	5 000	10 000
6. Azotat de potasiu (a se vedea pct. 18)	—	1 250	5 000
7. Pentaoxid de arsen, acid arsenic (V) și/sau sărurile lor	1303-28-2	1	2
8. Trioxid de arsen, acid arsenos (III) acid și/sau sărurile lor	1327-53-3		0,1
9. Brom	7726-95-6	20	100
10. Clor	7782-50-5	10	25

11. Compuși de nichel sub formă de pudră inhalabilă: monoxid de nichel, dioxid de nichel, sulfură de nichel, disulfură de trinichel, trioxid de dinichel	—		1
12. Etilenamină	151-56-4	10	20
13. Fluor	7782-41-4	10	20
14. Formaldehidă (concentrație $\geq 90\%$)	50-00-0	5	50
15. Hidrogen	1333-74-0	5	50
16. Acid clorhidric (gaz lichefiat)	7647-01-0	25	250
17. Alchili de plumb	—	5	50
18. Gaze lichefiate inflamabile, categoria 1 sau 2 (inclusiv GPL) și gaz natural (a se vedea pct. 19)	—	50	200
19. Acetilenă	74-86-2	5	50
20. Oxid de etilenă	75-21-8	5	50
21. Oxid de propilenă	75-56-9	5	50
22. Metanol	67-56-1	500	5 000
23. 4, 4'-Metilen-bis (2-cloranilină) și/sau săruri, sub formă de pudră	101-14-4		0,01
24. Metilizocianat	624-83-9		0,15
25. Oxigen	7782-44-7	200	2 000
26. 2,4-Toluen di-izocianat	584-84-9	10	100
2,6-Toluen di-izocianat	91-08-7		
27. Diclorură de carbonil (fosgen)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arsină (hidrogen arsenios)	7784-42-1	0,2	1
29. Fosfină (hidrogen fosforat)	7803-51-2	0,2	1
30. Diclorură de sulf	10545-99-0		1
31. Trioxid de sulf	7446-11-9	15	75
32. Policlordibenzofurani și policlordibenzodioxine (inclusiv TCDD), calculate în echivalenți TCDD (a se vedea pct. 20)	—		0,001
33. Următoarele substanțe cancerigene sau amestecurile care conțin următorii agenți cancerigeni în concentrații de peste 5 % în greutate: 4-Aminodifenil și/sau sărurile acestuia, Benztotriclorură, benzidină și/sau sărurile acesteia, di(clormetil)eter, clormetil-metil-eter, 1,2-dibrometan, sulfat de dietil, sulfat de dimetil, clorură de dimetil-carbonil, 1,2-	—	0,5	2

dibrom-3- clorpropan, 1,2-dimetil-hidrazină, dimetil-nitrozamină, triamidă hexametil fosforică, hidrazină, 2-naftilamină și/sau sărurile acesteia, 4-nitrodifenil și 1,3 propansultonă			
34. Produse petroliere și carburanți alternativi (a) benzine și păcure (b) kerosen (inclusiv carburanți pentru avioane) (c) distilate de petrol, exclusiv fracția grea (inclusiv motorină, combustibil gazos pentru încălzirea locuințelor și amestecurile de combustibili gazoși) (d) păcură (e) carburanți alternativi utilizați în aceleași scopuri și având proprietăți similare în ceea ce privește inflamabilitatea și pericolele pentru mediu ca produsele menționate la literale (a)-(d)	—	2 500	25 000
35. Amoniac anhidru	7664-41-7	50	200
36. Trifluorură de bor	7637-07-2	5	20
37. Acid sulfhidric	7783-06-4	5	20
38. Piperidină	110-89-4	50	200
39. Bis(2-dimetilaminoetil)(metil)amină	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-Etil-hexiloxi)propilamină	5397-31-9	50	200
41. Amestecurile ⁽²⁾ de hipoclorit de sodiu clasificate ca periculoase pentru mediul acvatic – pericol acut, categoria 1 [H400] care conțin mai puțin de 5 % clor activ și neclasificate în niciuna dintre celelalte categorii de pericole din partea 1 din anexa I.		200	500
42. Propilamină (a se vedea pct. 21)	107-10-8	500	2 000
43. Acrilat de terț-butil (a se vedea pct. 21)	1663-39-4	200	500
44. 2-Metil-3-butenonitril (a se vedea pct. 21)	16529-56-9	500	2 000
45. Tetrahidro-3,5-dimetil-1,3,5,-tiadiazină-2-tionă (dazomet) (a se vedea pct. 21)	533-74-4	100	200
46. Acrilat de metil (a se vedea pct. 21)	96-33-3	500	2 000
47. 3-Metilpiridină (a se vedea pct. 21)	108-99-6	500	2 000
48. 1-Bromo-3-cloropropan (a se vedea pct. 21)	109-70-6	500	2 000

1. Substanțele și amestecurile sunt clasificate în conformitate cu Legea nr.

277/2018 privind substanțele chimice, care transpune parțial Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 353/1 din 31 decembrie 2008, p.1).

2. Amestecurile sunt tratate în același mod ca substanțele pure, cu condiția ca acestea să rămână în limitele de concentrație stabilite conform proprietăților lor în temeiul Legii nr. 277/2018 privind substanțele chimice, sau al ultimei sale adaptări la progresul tehnic, cu excepția cazului în care este precizat, în mod special, un procentaj din compoziția lor sau este dată o altă descriere.

3. Cantitățile relevante pentru încadrare stabilite mai sus se referă la fiecare amplasament în parte.

Cantitățile care trebuie luate în considerare pentru aplicarea articolelor relevante sunt cantitățile maxime prezente sau care pot exista la un moment dat. Substanțele periculoase care se găsesc în cadrul unui amplasament doar în cantități egale cu sau mai mici de 2% din cantitatea relevantă pentru încadrare nu sunt luate în considerare la calcularea cantității totale existente dacă localizarea lor în cadrul amplasamentului este de așa natură încât să nu poată provoca un accident major în altă zonă a amplasamentului respectiv.

4. Se aplică următoarele reguli care reglementează însumarea de substanțe periculoase sau de categorii de substanțe periculoase:

În cazul unui amplasament în care nici o substanță periculoasă individuală nu este prezentă într-o cantitate mai mare decât sau egală cu cantitățile relevante pentru încadrare, se aplică următoarea regulă pentru a se stabili dacă amplasamentul intră sub incidența cerințelor relevante din prezenta lege.

Prezenta lege se aplică amplasamentelor de nivel superior dacă suma:

$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots$ este mai mare de sau egală cu 1,

unde q_x = cantitatea de substanță periculoasă x (sau categoria de substanțe periculoase) inclusă în partea 1 sau în partea 2 din prezenta anexă,

iar Q_{UX} = cantitatea relevantă pentru încadrare pentru substanța periculoasă sau categoria x din coloana 3 din partea 1 sau din coloana 3 din partea 2 din prezenta anexă.

Prezenta lege se aplică amplasamentelor de nivel inferior dacă suma:

$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots$ este mai mare de sau egală cu 1,

unde q_x = cantitatea de substanță periculoasă x (sau categoria de substanțe periculoase) inclusă în partea 1 sau în partea 2 din prezenta anexă,

iar Q_{LX} = cantitatea relevantă pentru încadrare pentru substanța periculoasă sau categoria x din coloana 2 din partea 1 sau din coloana 2 din partea 2 din prezenta anexă.

Această regulă se utilizează pentru evaluarea pericolelor pentru sănătate,

pericolele fizice și pericolele pentru mediu. Prin urmare, ea trebuie aplicată de trei ori:

- a) pentru însumarea substanțelor periculoase enumerate în partea 2, care se încadrează în categoriile de toxicitate acută 1, 2 sau 3 (prin inhalare) sau STOT SE categoria 1, împreună cu substanțele periculoase care se încadrează în secțiunea H, rubricile H1-H3 din partea 1;
- b) pentru însumarea substanțelor periculoase enumerate în partea 2, care sunt explozivi, gaze inflamabile, aerosoli inflamabili, gaze oxidante, lichide inflamabile, substanțe și amestecuri autoreactive, peroxizi organici, lichide și solide piroforice, lichide și solide oxidante, împreună cu substanțele periculoase care se încadrează la secțiunea P, rubricile P1-P8 din partea 1;
- c) pentru însumarea substanțelor periculoase enumerate în partea 2, care sunt încadrate ca periculoase pentru mediul acvatic, toxicitate acută categoria 1, toxicitate cronică categoria 1 sau 2, împreună cu substanțele periculoase care se încadrează la secțiunea E, rubricile E1-E2 din partea 1.

Dispozițiile relevante din prezenta lege se aplică dacă oricare dintre sumele obținute prin calculele menționate la litera (a), (b) sau (c) este mai mare de sau egală cu 1.

5. În cazul substanțelor periculoase care nu intră sub incidența Legii nr. 277/2018 privind substanțele chimice, inclusiv deșeuri, dar care totuși sunt prezente sau sunt susceptibile de a fi prezente într-un amplasament și care au sau pot avea, în condițiile constatate în amplasament, proprietăți echivalente în ceea ce privește potențialul de accidente majore, acestea sunt, în mod provizoriu, atribuite categoriei sau substanței periculoase nominalizate cea mai apropiată care intră în domeniul de aplicare a prezentei legi.
6. În cazul substanțelor periculoase cu proprietăți care pot conduce la mai multe clasificări, în scopurile prezentei legi, se aplică cantitățile relevante pentru încadrare cele mai mici. Cu toate acestea, în vederea aplicării regulii de la pct. 4, trebuie utilizată cantitatea relevantă pentru încadrare cea mai redusă pentru fiecare grup din categoriile de la pct. 4 literele (a), (b) și (c) corespunzătoare clasificării respective.
7. Substanțele periculoase care se încadrează în Toxicitate acută, categoria 3 pe cale orală (H 301) sunt înscrise la rubrica H2 TOXICITATE ACUTĂ, în cazul în care nici clasificarea de toxicitate acută prin inhalare, nici clasificarea de toxicitate acută pe cale cutanată nu pot fi stabilite, de exemplu din cauza lipsei de date concludente privind toxicitatea prin inhalare și pe cale cutanată.
8. Clasa de pericol explozivi include produse explozive. În cazul în care cantitatea de substanță explozivă sau de amestec conținută în produs este cunoscută, această cantitate este luată în considerare în sensul prezentei Legi. În cazul în care cantitatea de substanță sau de amestec exploziv conținută în produs nu este cunoscută, atunci, în sensul prezentei Legi, întreg produsul este considerat a fi exploziv.

9. Testarea proprietăților explozive ale substanțelor și amestecurilor este necesară doar în cazul în care procedura de depistare în conformitate cu compartimentul 6 partea 3 a Recomandărilor ONU privind transportul mărfurilor periculoase, Manual de teste și criterii (Manualul ONU de teste și criterii) identifică substanța sau amestecul ca putînd avea proprietăți explozive.
10. În cazul în care explozivii din diviziunea 1.4 sunt neambalați sau reambalați, aceștia sunt incluși în categoria P1a, cu excepția cazului în care se arată că pericolele corespund încă diviziunii 1.4.
11. Pentru a utiliza aerosolii inflamabili, trebuie să se dovedească prin documentație că generatorul de aerosoli nu conține gaze inflamabile din categoria 1 sau 2 și nici lichide inflamabile din categoria 1.
12. Conform Legii nr. 277/2018 privind substanțele chimice, lichidele cu un punct de aprindere de peste 35°C nu este necesar să fie clasificate în categoria 3 dacă s-au obținut rezultate negative la testul susținut de combustibilitate L.2 partea III secțiunea 32 din Manualul ONU de teste și criterii. Acest lucru nu este, totuși, valabil în condiții aparte, cum ar fi temperaturi sau presiuni ridicate, și, prin urmare, astfel de lichide sunt incluse la această rubrică.
13. Azotat de amoniu (5 000/10 000): îngrășăminte capabile de o descompunere autoîntreținută
Se aplică îngrășămintelor complexe/compuse pe bază de azotat de amoniu (îngrășămintele complexe/compuse conțin amestecuri de azotat de amoniu cu fosfat și/sau potasă) care sunt capabile de descompunere autoîntreținută conform testului Trough al ONU (a se vedea Manualul ONU de teste și criterii, partea III subsecțiunea 38.2) și în care conținutul de azot datorat azotatului de amoniu este:
 - cuprins între 15,75% ⁽³⁾ și 24,5% ⁽⁴⁾ din greutate și cu cel mult de 0,4% din totalul de materii combustibile/organice;
 - 15,75% din greutate sau mai puțin și fără limite de concentrație pentru materialele combustibile.
14. Azotat de amoniu (1 250/5 000): calitatea de îngrășământ
Se aplică îngrășămintelor strict pe bază de azotat de amoniu și îngrășămintelor complexe/compuse pe bază de azotat de amoniu și în care conținutul de azot datorat azotatului de amoniu este:
 - peste 24,5% din greutate, cu excepția amestecurilor de îngrășămintă strict pe bază de azotat de amoniu, cu dolomită, calcar și/sau carbonat de calciu cu o puritate de minimum 90%;
 - peste 15,75% din greutate pentru amestecurile de azotat de amoniu și sulfat de amoniu;
 - peste 28% ⁽⁵⁾ din greutate, pentru amestecurile de îngrășămintă strict pe

bază de azotat de amoniu, cu dolomită, calcar și/sau carbonat de calciu cu o puritate de minimum 90%.

15. Azotat de amoniu (350/2 500): calitate tehnică

Se aplică azotatului de amoniu și amestecurilor de azotat de amoniu, în care conținutul de azot, datorat azotatului de amoniu, este:

- între 24,5% și 28% din greutate și care nu conțin mai mult de 0,4% substanțe combustibile;
- peste 28% din greutate și care nu conțin mai mult de 0,2% substanțe combustibile.

De asemenea, se aplică la soluțiile apoase de azotat de amoniu în care concentrația de azotat de amoniu este de peste 80% din greutate.

16. Azotat de amoniu (10/50): materii „off-specs” (neconforme cu specificațiile) și îngrășăminte care nu trec testul de detonare

Se aplică:

- materiilor refuzate în procesul de fabricație și azotatului de amoniu și amestecurilor de azotat de amoniu, îngrășămintelor strict pe bază de azotat de amoniu și îngrășămintelor complexe/compuse pe bază de azotat de amoniu menționate în pct. 14 și pct. 15 care sunt înapoiate sau au fost înapoiate de utilizatorul final unui fabricant, unei instalații de depozitare temporară sau de prelucrare pentru refabricare, reciclare sau tratare în scopul utilizării în condiții de securitate, deoarece nu mai îndeplinesc specificațiile din pct. 14 și pct. 15;
- îngrășămintelor prevăzute la pct. 13 prima liniuță și la pct. 14 .

17. Azotat de potasiu (5 000/10 000)

Se aplică acelor îngrășăminte compuse pe bază de azotat de potasiu (sub formă perlată/de granule) care au aceleași proprietăți periculoase ca azotatul de potasiu pur.

18. Azotat de potasiu (1 250/5 000)

Se aplică acelor îngrășăminte compuse pe bază de azotat de potasiu (sub formă cristalină) care au aceleași proprietăți periculoase ca azotatul de potasiu pur.

19. Biogaz îmbogățit

În scopul aplicării prezentei Legi, biogazul îmbogățit poate fi clasificat la rubrica 18 din anexa I partea 2 atunci când a fost prelucrat în conformitate cu standardele aplicabile biogazului purificat și îmbogățit, asigurând o calitate echivalentă cu cea a gazului natural, inclusiv în ceea ce privește conținutul de metan, și care are o cantitate maximă de oxigen de 1%.

20. Policlordinbenzofurani și policlordinbenzodioxine

Cantitățile de policlordinbenzofurani și de policlordinbenzodioxine se calculează folosind următorii factori:

OMS 2005 TEF			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1

1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003
(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = octa)			
Referință – Van den Berg et al: Reevaluarea factorilor de echivalență toxică pentru oameni și mamifere ai dioxinelor și compușilor de tipul dioxinelor a Organizației Mondiale a Sănătății din 2005			

21. În cazul în care această substanță periculoasă se încadrează la categoria P5a lichide inflamabile sau P5b lichide inflamabile, se aplică cele mai reduse cantități relevante pentru încadrare, în sensul prezentei Legi.

⁽¹⁾ Numărul CAS (Serviciul de abstracte chimice) este menționat doar indicativ.

⁽²⁾ Cu condiția ca amestecul, în absența hipocloritului de sodiu, să nu fie clasificat ca periculos pentru mediul acvatic – pericol acut, categoria 1 [H400].

⁽³⁾ Un conținut de azot de 15,75% din greutate datorat azotatului de amoniu corespunde unui procent de 45% de azotat de amoniu.

⁽⁴⁾ Un conținut de azot de 24,5 % din greutate datorat azotatului de amoniu corespunde unui procent de 70 % de azotat de amoniu.

⁽⁵⁾ Un conținut de azot de 28 % din greutate datorat azotatului de amoniu corespunde unui procent de 80 % de azotat de amoniu.

**Date și informații minime ce trebuie cuprinse în documentul care prezintă
punerea în aplicare a politicii de prevenire a accidentelor majore (PPAM)
prevăzută la art. 7**

PPAM este elaborată astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, să fie proporțională cu pericolele de accidente majore prezente pe amplasament și conține următoarele:

1. politica, principii de acțiune și obiective globale ale operatorului privind prevenirea accidentelor majore;
2. informații asupra sistemului de management și asupra organizării amplasamentului în vederea prevenirii accidentelor majore, conform anexei nr. 4;
3. descrierea mediului în care este localizat amplasamentul;
4. descrierea instalațiilor relevante, activităților, proceselor și substanțelor prezente pe amplasament;
5. identificarea și analiza riscurilor de accidente și metodele de prevenire;
6. măsuri de protecție și de intervenție pentru limitarea consecințelor unui accident major.

**Minimul de date și informații ce trebuie cuprinse
în raportul de securitate menționat la art. 9**

1. Informații asupra sistemului de management și asupra organizării amplasamentului în vederea prevenirii accidentelor majore.
Acele informații conțin elementele indicate în anexele nr. 2 și nr. 4.
2. Prezentarea mediului în care este localizat amplasamentul:
 - a) descrierea amplasamentului și a mediului acestuia, inclusiv localizarea geografică, condițiile meteorologice, geologice, hidrografice și, dacă este necesar, istoricul acestuia;
 - b) identificarea instalațiilor și a altor activități ale amplasamentului care pot prezenta un pericol de accident major;
 - c) pe baza informațiilor disponibile, identificarea amplasamentelor învecinate, precum și a siturilor care nu intră în domeniul de aplicare a prezentei Legi, zone și amenajări care pot genera sau crește riscul sau consecințele unui accident major și ale unor efecte domino;
 - d) descrierea zonelor în care poate avea loc un accident major.
3. Descrierea instalației:
 - a) descrierea activităților și a produselor principale ale acelor părți ale amplasamentului care sunt importante din punctul de vedere al securității, al surselor de risc de accident major și al condițiilor în care un astfel de accident major poate surveni, alături de o descriere a măsurilor preventive propuse;
 - b) descrierea proceselor, în special a metodelor de operare, luând în considerare, atunci când este cazul, informațiile disponibile privind cele mai bune practici;
 - c) descrierea substanțelor periculoase:
 - (i) inventarul substanțelor periculoase, care să cuprindă:
 - identificarea substanțelor periculoase: denumire chimică, numărul de înregistrare după Serviciul de abstracte chimice (CAS), denumirea conform nomenclatorului internațional al Uniunii Internaționale de Chimie Pură și Aplicată (IUPAC);
 - cantitatea maximă de substanțe periculoase care există în amplasament sau care pot exista;
 - (ii) caracteristicile fizice, chimice, toxicologice și menționarea pericolelor, atât imediate, cât și pe termen lung, pentru sănătatea umană și pentru mediu;
 - (iii) comportamentul fizic și chimic în condiții normale de utilizare sau în condiții previzibile de accident.

4. Identificarea și analiza riscurilor de accidente și metodele de prevenire:
- a) descrierea detaliată a scenariilor posibile de accidente majore și probabilitatea producerii acestora sau condițiile în care acestea se produc, inclusiv un rezumat al evenimentelor care pot juca un rol în declanșarea fiecăruia dintre aceste scenarii, fie că aceste cauze sunt interne sau externe instalației; inclusiv, în special:
 - (i) cauze operaționale;
 - (ii) cauze externe, precum cele legate, de exemplu, de efectele domino, de situri care nu intră în domeniul de aplicare a prezentei Legi, de zone și amenajări care pot genera sau crește riscul sau consecințele unui accident major;
 - (iii) naturale, de exemplu cutremure sau inundații;
 - b) evaluarea magnitudinii și severității consecințelor accidentelor majore identificate, inclusiv hărți, imagini sau descrieri echivalente care prezintă zonele care pot fi afectate de astfel de accidente generate de amplasament;
 - c) analiza accidentelor și incidentelor din trecut, cu aceleași substanțe și procese utilizate, luarea în considerare a experienței acumulate, precum și referința explicită la măsurile luate pentru a preveni astfel de accidente;
 - d) descrierea parametrilor tehnici și a echipamentului utilizat pentru securitatea instalațiilor.
5. Măsurile de protecție și de intervenție pentru limitarea consecințelor unui accident major:
- a) descrierea echipamentului instalat în cadrul amplasamentului pentru limitarea consecințelor accidentelor majore pentru sănătatea umană și mediu, care include, de exemplu, sisteme de detecție/de protecție, dispozitive tehnice pentru limitarea volumului emisiilor accidentale, inclusiv pulverizatoare de apă, perdele de vapori, cuve de retenție de urgență sau vase de colectare, ventile de blocare, sisteme de inertizare, amenajări pentru reținerea apei de incendiu;
 - b) organizarea alertării și a intervenției;
 - c) descrierea resurselor interne sau externe care pot fi mobilizate;
 - d) descrierea tuturor măsurilor tehnice și netehnice relevante pentru reducerea impactului unui accident major.

Informațiile prevăzute la art. 7 alin.(6) și art. 9 privind sistemul de management al securității și organizarea amplasamentelor în vederea prevenirii accidentelor majore

În scopul punerii în aplicare a sistemului operatorului de management al securității, se țin seama de următoarele elemente:

- a) sistemul de management al securității trebuie să fie proporțional cu pericolele, activitățile industriale și complexitatea organizării în cadrul amplasamentului și să se bazeze pe evaluarea riscurilor. Acesta trebuie să includă partea din sistemul de management general care conține structura organizatorică, responsabilitățile, practicile, procedurile, procesele și resursele pentru stabilirea și punerea în aplicare a politicii de prevenire a accidentelor majore (PPAM);
- b) în cadrul sistemului de management al securității sunt abordate următoarele aspecte:
 - (i) organizare și personal — rolurile și responsabilitățile personalului implicat în managementul pericolelor majore la toate nivelurile organizației, împreună cu măsurile de sensibilizare în ceea ce privește necesitatea unei îmbunătățiri permanente. Identificarea nevoilor de instruire ale acestui personal și furnizarea instruirii astfel identificate. Implicarea angajaților și a personalului subcontractat care lucrează în cadrul amplasamentului care prezintă importanță din punctul de vedere al securității;
 - (ii) identificarea și evaluarea pericolelor majore – adoptarea și punerea în aplicare a unor proceduri care permit identificarea sistematică a pericolelor majore care decurg din operarea normală și anormală, inclusiv pentru activitățile subcontractate, atunci când este cazul, precum și evaluarea probabilității producerii și a severității acestora;
 - (iii) controlul exploatării – adoptarea și punerea în aplicare de proceduri și instrucțiuni pentru exploatarea în condiții de securitate, inclusiv întreținerea instalației, a proceselor, a echipamentului, și pentru gestionarea alarmelor și opririle temporare; luarea în considerare a informațiilor disponibile privind cele mai bune practici de monitorizare și control, în scopul reducerii riscului de defectare a sistemului; gestionarea și controlul riscurilor legate de echipamentul învechit aflat în cadrul amplasamentului și de coroziune; inventarierea echipamentului din cadrul amplasamentului, strategia și metodologia de monitorizare și control al stării echipamentului, acțiuni ulterioare corespunzătoare și orice măsură necesară de soluționare a problemelor;
 - (iv) managementul schimbărilor – adoptarea și punerea în aplicare a

procedurilor de planificare a modificărilor aduse unor instalații, procese sau suprafețe de depozitare sau a proiectării de noi instalații, procese sau suprafețe de depozitare;

- (v) planificarea pentru situații de urgență – adoptarea și punerea în aplicare a procedurilor vizând identificarea urgențelor previzibile prin analiză sistematică, în vederea pregătirii, testării și revizuirii planurilor de urgență pentru a răspunde unor astfel de situații de urgență și pentru a asigura instruire specifică pentru personalul vizat. Această instruire se asigură întregului personal care lucrează în cadrul amplasamentului, inclusiv personalului subcontractat relevant;
- (vi) monitorizarea performanțelor – adoptarea și punerea în aplicare de proceduri pentru evaluarea permanentă a conformității cu obiectivele stabilite de operator în cadrul PPAM și al sistemului său de management al securității și aplicarea unor mecanisme de investigare și de corecție în caz de neconformitate. Procedurile trebuie să vizeze sistemul operatorului de raportare a accidentelor majore sau a „evenimentelor la limita de producere a unui accident”, în special cele care implică eșecul măsurilor de protecție, precum și investigarea acestora și monitorizarea pe baza experienței acumulate. Procedurile pot include, de asemenea, indicatori de performanță, cum ar fi indicatori de performanță în domeniul securității (SPI) și/sau alți indicatori relevanți;
- (vii) audit și revizuire – adoptarea și punerea în aplicare a unor proceduri de evaluare sistematică și periodică a PPAM și a eficacității și caracterului corespunzător al sistemului de management al securității; examinarea documentată a performanței politicii și sistemului de management al securității și actualizarea acestuia de către conducere, inclusiv luarea în considerare și încorporarea modificărilor necesare indicate în urma auditului și revizuirii.

**Date și informații ce trebuie incluse în planurile de urgență
menționate la art. 11**

1. Planurile de urgență interne:

- a) numele sau funcțiile persoanelor autorizate să declanșeze proceduri de urgență și persoana responsabilă pentru coordonarea la fața locului a acțiunii de atenuare a efectelor;
- b) numele sau funcția persoanei care are responsabilitatea de a menține legătura cu autoritatea responsabilă pentru planul de urgență extern;
- c) în cazul condițiilor sau al evenimentelor previzibile care pot avea o contribuție semnificativă la declanșarea unui accident major, o descriere a acțiunilor care trebuie întreprinse pentru a menține sub control aceste condiții sau evenimente și pentru a limita consecințele acestora, inclusiv o descriere a echipamentului de protecție și a resurselor disponibile;
- d) măsuri în vederea limitării riscurilor pentru persoanele aflate în cadrul amplasamentului, inclusiv informații despre modul în care se face avertizarea, precum și acțiunile pe care trebuie să le întreprindă personalul după avertizare;
- e) măsuri de avertizare rapidă cu privire la incident a autorității responsabile pentru declanșarea planului de urgență extern, tipul de informații care trebuie cuprinse în avertizarea inițială și măsurile pentru furnizarea unor informații mai detaliate de îndată ce acestea devin disponibile;
- f) atunci când este necesar, măsuri pentru formarea personalului în vederea sarcinilor pe care va trebui să le îndeplinească și pentru coordonarea cu serviciile de urgență din afara sitului;
- g) măsuri pentru acordarea de sprijin prin acțiuni de atenuare a efectelor în exteriorul amplasamentului.

2. Planurile de urgență externe:

- a) numele sau funcțiile persoanelor autorizate să declanșeze proceduri de urgență și ale persoanelor autorizate pentru conducerea și coordonarea acțiunilor în exteriorul amplasamentului;
- b) măsuri pentru primirea unor avertizări rapide cu privire la incidente, precum și pentru procedurile de alertă și de intervenție;
- c) măsuri pentru coordonarea resurselor necesare pentru punerea în aplicare a planului de urgență extern;
- d) măsuri pentru acordarea de sprijin prin acțiuni de atenuare a efectelor în interiorul amplasamentului;
- e) măsuri pentru acțiuni de atenuare a efectelor în exteriorul amplasamentului, inclusiv răspunsurile la scenarii de accidente majore, astfel cum sunt prevăzute în raportul de securitate, și luând în considerare

- posibilele efecte domino, inclusiv ale celor cu impact asupra mediului;
- f) măsuri pentru punerea la dispoziția publicului, precum și a oricăror amplasamente învecinate sau situri care nu intră în domeniul de aplicare a prezentei legi, în conformitate cu art. 8, de informații referitoare la accident și la conduita care trebuie să fie adoptată;
 - g) măsuri pentru furnizarea de informații către serviciile de urgență ale statelor învecinate, în cazul în care se produce un accident major cu posibile consecințe transfrontaliere.

**Elemente de informații care trebuie comunicate publicului
conform dispozițiilor art. 13 alin.(1) și alin. (2) lit. a)**

PARTEA 1

Pentru toate amplasamentele care intră sub incidența prezentei legi:

1. numele sau denumirea comercială a operatorului și adresa completă a amplasamentului respectiv;
2. confirmarea faptului că amplasamentul intră sub incidența reglementărilor și/sau a dispozițiilor administrative de punere în aplicare a prezentei Legi și că notificarea prevăzută la art. 6 alin. (1) sau raportul de securitate prevăzut la art. 9 alin. (1) au fost înaintate autorității competente;
3. explicarea, în termeni simpli, a activității sau a activităților desfășurate în cadrul amplasamentului;
4. denumirile comune sau, în cazul substanțelor periculoase cuprinse în partea 1 a anexei 1, denumirile generice sau categoria generală de pericolozitate a substanțelor periculoase relevante din cadrul amplasamentului care poate provoca un accident major, indicându-se în termeni simpli principalele lor caracteristici periculoase;
5. informații generale cu privire la modalitățile de avertizare a publicului interesat; informații corespunzătoare cu privire la conduita potrivită în cazul unui accident major sau indicarea locului în care informațiile respective pot fi accesate electronic;
6. data ultimei vizite efectuate pe sit, în conformitate cu articolul 19 alineatul (4), sau indicarea locului în care informațiile respective pot fi accesate electronic;
7. informații cu privire la locul unde este posibil să se obțină, la cerere, informații mai detaliate despre control și planul controalelor, sub rezerva dispozițiilor articolului 21;
8. detalii privind sursele de unde se pot obține mai multe informații relevante, sub rezerva cerințelor de la art. 21.

PARTEA 2

Pentru amplasamentele de nivel superior, în plus față de informațiile menționate în partea 1 din prezenta anexă:

1. informații generale cu privire la natura pericolelor de accident major, inclusiv cu privire la efectele lor potențiale asupra sănătății umane și asupra mediului și detalii succinte privind principalele tipuri de scenarii de accidente majore și măsurile de control pentru gestionarea acestora;
2. confirmarea faptului că operatorul are obligația de a lua măsuri corespunzătoare în cadrul amplasamentului, în special menținerea legăturii cu

serviciile de intervenție în caz de urgență, pentru a acționa în caz de accidente majore și pentru a minimaliza efectele acestora;

3. informații corespunzătoare din planul de urgență extern elaborat pentru a face față oricăror efecte în afara amplasamentului, în urma unui accident. Acestea trebuie să includă recomandarea de a se urma toate instrucțiunile și de a se răspunde la toate solicitările din partea serviciilor de intervenție în caz de urgență în timpul unui accident;

4. acolo unde este cazul, se indică dacă amplasamentul se află în apropierea teritoriului unui alt stat și dacă există posibilitatea unui accident major cu efecte transfrontaliere în conformitate cu Convenția Comisiei Economice a Organizației Națiunilor Unite pentru Europa privind efectele transfrontaliere ale accidentelor industriale.

Criterii de notificare a unui accident major către statele posibil afectate conform art. 17 alin. (1)

I. Orice accident major care intră sub incidența punctului 1 sau care are una dintre consecințele descrise la punctele 2-5 trebuie notificat Secretariatului Convenției Comisiei Economice a Organizației Națiunilor Unite pentru Europa privind efectele transfrontiere ale accidentelor industriale.

1. Substanțele periculoase implicate

Orice incendiu sau explozie sau evacuare accidentală a unei substanțe periculoase care implică o cantitate de minim 5% din cantitatea relevantă pentru încadrare stabilită în coloana 3 din partea 1 sau în coloana 3 din partea 2 din anexa nr. 1.

2. Vătămarea persoanelor sau daune asupra proprietății imobiliare:

- a) un deces;
- b) rănirea a șase persoane din interiorul amplasamentului și spitalizarea acestora pentru cel puțin 24 de ore;
- c) spitalizarea unei persoane din afara amplasamentului pentru cel puțin 24 de ore;
- d) locuință (locuințe) din afara amplasamentului deteriorată (deteriorate) și inutilizabilă (inutilizabile) ca urmare a accidentului;
- e) evacuarea sau izolarea unor persoane pentru mai mult de 2 ore (persoane × ore): valoarea trebuie să fie de minimum 500;
- f) întreruperea serviciilor de furnizare a apei potabile, electricității, gazului sau telecomunicațiilor pentru mai mult de două ore (persoane × ore): valoarea trebuie să fie de minimum 1 000.

3. Efecte dăunătoare imediate asupra mediului:

- a) daune permanente sau pe termen lung asupra habitatelor terestre:
 - (i) 0,5 ha sau mai mult dintr-un habitat cu valoare ecologică sau de conservare, protejat prin lege;
 - (ii) 10 ha sau mai mult dintr-un habitat mai extins, incluzând teren agricol;
- b) daune semnificative sau pe termen lung asupra habitatelor de apă curgătoare sau marine:
 - (i) 10 km sau mai mult dintr-un râu sau canal;
 - (ii) 1 ha sau mai mult dintr-un lac sau iaz;
 - (iii) 2 ha sau mai mult dintr-o deltă;
 - (iv) 2 ha sau mai mult dintr-o zonă de coastă sau din mare;
- c) daune semnificative asupra unui acvifer sau asupra apelor subterane: 1 ha sau mai mult.

4. Daune asupra proprietății:

a) daune asupra proprietății din interiorul amplasamentului: cel puțin 2 000 000 euro;

b) daune asupra proprietății din afara amplasamentului: cel puțin 500 000 euro.

5. Daune transfrontaliere

Orice accident major care implică în mod direct o substanță periculoasă care conduce la efecte în afara teritoriului statului respectiv.

II. Accidente sau „evenimente la limita de producere a unui accident” pe care statele învecinate le consideră ca prezentând un interes tehnic special pentru prevenirea accidentelor majore și pentru limitarea consecințelor acestora și care nu îndeplinesc criteriile cantitative de mai sus trebuie să fie notificate Secretariatului Convenției Comisiei Economice a Organizației Națiunilor Unite pentru Europa privind efectele transfrontiere ale accidentelor industrial.

Nota informativă

la proiectul de Lege privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase

1. Denumirea autorului și, după caz, a participanților la elaborarea proiectului

Proiectul de hotărâre a Guvernului cu privire la aprobarea proiectului de Lege privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase a fost elaborat de către Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului.

Pentru elaborarea proiectului a fost creat Grupul de lucru interministerial, responsabil pentru elaborarea și promovarea legislației în domeniul controlului pericolelor de accidente majore, care implică substanțe periculoase (Ordinul Ministrului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. 173 din 01 august 2018) și organizate ședințe de lucru cu implicarea agenților economici care utilizează substanțe periculoase și sunt supuși riscurilor de provocare a accidentelor majore.

2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului de act normativ și finalitățile urmărite

Necesitatea elaborării proiectului Legii reiese din:

a) lipsa *reglementărilor privind controlul și prevenirea pericolelor de accidente majore* care implică substanțe periculoase armonizate la cerințele europene și internaționale;

b) lipsa cadrului de *reglementare a obiectelor/amplasamentelor*, care utilizează substanțe periculoase în conformitate sistemul global de clasificare și etichetare a substanțelor și amestecurilor chimice;

c) lipsa unui *sistem de control comun și prevenire* a pericolelor de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase, care pot avea consecințe grave și irecuperabile la nivel național, inclusiv regional/internațional;

Accidentele care implică substanțe periculoase constituie o amenințare gravă pentru populație și pentru mediu, care provoacă pierderi economice substanțiale și perturbă creșterea economică durabilă. În același timp, utilizarea substanțelor periculoase este inevitabilă în unele sectoare ale economiei, care sunt esențiale pentru o societate industrializată modernă. Astfel, pentru a reduce riscurile de producere a accidentelor care implică substanțe periculoase sunt necesare măsuri de prevenire a accidentelor majore și de asigurare a unui nivel adecvat de pregătire și de reacție în cazul în care astfel de accidente se produc.

Urmare a efectuării unei analize de către grupul de lucru, la nivel național, au fost identificate cca **30 de amplasamente Seveso**, care cad sub incidența proiectului Legii, 10 dintre care de nivel superior, majoritatea fiind **companii petroliere**, care gestionează substanțe periculoase cu cantități mai mari de 5000 tone. Totuși o informație mai detaliată referitor la cantitățile și tipul substanțelor chimice deținute, l-e vom putea obține de la operatori după adoptarea proiectului de Lege.

Accidentul industrial de mare amploare produs în a. 1976 în or. Seveso, Italia (la 15 km de Milano) a avut loc la un reactor chimic din incinta unei fabrici de pesticide, fiind eliberat în atmosferă un nor de dioxină, o substanță cunoscută pentru efectele ei cancerigene. 37000 de persoane au intrat în contact cu aerul contaminat, au decedat mii de animale, iar solul a fost puternic contaminat. A fost afectată o zonă de cca 18 km², iar or. Seveso a fost evacuat.

În rezultatul analizei cauzelor accidentelor industriale și catastrofelor cu caracter tehnogen, care au avut loc în lume, accidentul Seveso din Europa, a determinat adoptarea legislației care vizează prevenirea și controlul acestor accidente, prin care s-au introdus reglementări stricte privind producerea, utilizarea și stocarea a cca **80 de substanțe** considerate foarte periculoase.

Experții Biroului pentru accidente majore al Centrului Comun de Cercetare al Comisiei Europene, în raportul din septembrie 2018 cu privire la punerea în aplicare a Directivei Seveso, menționează, că *operatorii obiectelor periculoase trebuie să prezinte o declarație de siguranță, lucru care nu este întotdeauna îndeplinit. La fel, nu există cerințe pentru un sistem de management certificat*

al siguranței, iar instrucțiunile și procedurile de operare nu sunt suficiente pentru prevenirea accidentelor. Documentația privind siguranța este verificată la etapa proiectului și înainte de a se începe activitatea fără a acorda suficientă atenție unor aspecte precum controlul riscurilor asociate cu îmbătrânirea echipamentului instalat în unitate, iar siguranța în timp nu se bazează pe evaluarea sistematică a riscurilor. Totodată, din cauza deficiențelor cadrului legal existent, instituțiile cu funcții de control dețin liste diferite privind aceiași operatori și cantitățile de substanțe periculoase prezente pe amplasament.

Finalitatea urmărită prin adoptarea proiectului de Lege privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase este stabilirea reglementărilor pentru a asigura că nivelul existent de protecție a sănătății umane și mediului este menținut și va fi îmbunătățit în continuare. Acestea vor fi realizate prin reducerea și simplificarea sarcinilor administrative, aplicarea unui mecanism transparent privind acțiunile concrete ale operatorului și responsabilizarea acestuia, cu condiția ca securitatea, protecția mediului și sănătatea umană să nu fie compromise.

Implementarea Legii va asigura creșterea nivelului de siguranță a societății și a mediului față de accidentele majore care implică substanțe periculoase, fără a prejudicia dezvoltarea activității mediului de afaceri.

Totuși, proiectul Legii include prevederi, care trebuie realizate și respectate de către agenții economici care în activitatea lor utilizează substanțe periculoase și, respectiv presupune implicare din partea acestora, cum ar fi:

- 1) elaborarea *notificării* în adresa organelor competente despre cantitatea și conținutul substanțelor chimice, depozitate și/sau utilizate la obiectul industrial periculos;
- 2) elaborarea *politicii de prevenire a accidentelor majore*;
- 3) *elaborarea raportului de securitate* care reprezintă o informație detaliată referitor la obiectul industrial periculos, identificarea și analiza riscurilor de accidente și metodele de prevenire a lor, descrierea măsurilor de protecție și de intervenție pentru limitarea consecințelor unui accident;
- 4) elaborarea *planului de urgență internă și externă*, care reprezintă măsuri în vederea limitării riscurilor de producere a accidentelor care implică substanțe periculoase.

În conformitate cu rezultatele analizei efectuate, implementarea Legii va contribui:

- la asigurarea unui control în scopul implementării eficiente a normelor de securitate pentru amplasamentele obiectelor ce desfășoară activități de utilizare și/sau depozitare a substanțelor chimice periculoase;
- la aplicarea unui mecanism transparent privind acțiunile concrete ale operatorului care deține amplasamentele cu cantități de substanțe periculoase stabilite în anexa la Lege;
- la identificarea la timp a eventualelor nereguli comise de către operatori, la etapa de exploatare a amplasamentelor;
- la asigurarea transparenței în luarea deciziilor de către organele de control;
- la asigurarea accesului cetățenilor la informația cu privire la riscurile care rezultă din activitățile companiilor din apropierea lor, precum și felul cum trebuie să se comporte în cazul unui accident care implică substanțe periculoase;
- la reducerea riscului existent pentru sănătatea angajaților care activează în cadrul companiilor care desfășoară activități de utilizare și/sau depozitare a substanțelor chimice periculoase;
- la scăderea riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase și a consecințelor acestora asupra sănătății populației și mediului înconjurător;
- la asigurarea armonizării cadrului normativ național cu prevederile Directivei privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase (Seveso III) și astfel, alinierea la legislația europeană;
- la punerea în aplicare a cerințelor Convenției privind efectele transfrontaliere ale accidentelor industriale (CETAI) (Helsinki, 17 martie 1992), la care R. Moldova este Parte (HP nr. 1546-XII din 23 iunie 1993;

3. Descrierea gradului de compatibilitate pentru proiectele care au ca scop armonizarea legislației naționale cu legislația Uniunii Europene

Elaborarea proiectului de Lege privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase rezultă din angajamentele asumate de Republica Moldova în cadrul *Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Legea nr. 112/2014*, și se regăsește în 2 anexe la Acordul de Asociere, și anume:

- Anexa XI, Capitolul 16 „Mediul înconjurător”, domeniul „Poluarea industrială și pericolele industriale”, și
- Anexa XVI „Lista actelor din legislația Uniunii cu un calendar de apropiere”, Secțiunea „Substanțe chimice” pct. 2 „Substanțe chimice periculoase”.

De asemenea, proiectul de Lege privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase este inclus în Planul de acțiuni al Guvernului pentru anii 2020-2023 (HG. nr. 636/2019), la *Capitolul IX. Protecția Mediului și Resursele Naturale*, pct. 9.2.1. și în Planul Național de Acțiuni pentru Implementarea Acordului de Asociere Republica Moldova - Uniunea Europeană în perioada 2017-2019 (HG nr. 1472/2016) la pct. 91.

Proiectul de Lege privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase **transpune integral Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 04 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului (Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L197/1 din 24.07.2012)**, care are scopul de a preveni accidentele majore care implică cantități mari de substanțe periculoase (sau amestecuri ale acestora), enumerate în anexa I a Directivei și limitarea consecințelor unor astfel de accidente pentru sănătatea umană și mediu.

Subiectul privind elaborarea proiectului de Lege și transpunerea Directivei 2012/18/UE privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase a fost discutată în cadrul ședințelor Comitetului de Asociere RM – UE în configurația comerț și ședințelor Sub-Comitetului de Asociere RM-UE „Energie, transport, mediu, acțiuni climatice și protecție civilă” care au avut loc în perioada 2015-2018, unde reprezentanții Uniunii Europene au recomandat Ministerului să ia în considerare noile reglementări aprobate recent de UE și elaborarea unui proiect de Lege nou.

Totodată, fiind parte la Convenția privind efectele transfrontaliere ale accidentelor industriale (Helsinki, 17 martie 1992) din 1993 (HP nr. 1546-XII din 23 iunie 1993) care prevede măsuri de prevenire, pregătire și răspunsul la accidentele industriale care pot avea efecte transfrontaliere, precum și măsuri privind cooperarea internațională în acest domeniu, Republica Moldova trebuie să pună în aplicare prevederile acesteia și să ia măsurile necesare pentru a proteja populația și mediul înconjurător împotriva accidentelor industriale, reducerea frecvenței acestora, și atenuarea consecințelor care pot avea efecte dincolo de frontiere, iar costurile de mediu și cele economice ale unui accident pot provoca cheltuieli neprevăzute nu doar de către amplasamentul afectat, ci și de către statele vecine.

Prin urmare, proiectul de lege este un instrument de punere în aplicare a măsurilor de securitate și de reducere a riscurilor pentru a se evita eventualele accidente, care pot avea efecte transfrontaliere.

Actualmente, 28 de țări membre UE raportează Comisiei Europene cu privire la punerea în aplicare a Directivei SEVESO III, inclusiv despre accidentele majore produse pe teritoriul Uniunii Europene și impactul potențial al acestora asupra mediului și populației.

Pentru a demonstra gradul de compatibilitate a proiectului de lege cu legislația Uniunii Europene, a fost elaborat tabelul de concordanță, care a fost supus expertizei de către Centrul de Armonizare a Legislației și emisă Declarația de compatibilitate cu nr. 31/02-3-4657 din 29.07.2019, prin care se constată că proiectul *asigură transpunerea integrală* a Directivei 2012/18/UE privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase. Nu au fost transpuse articolele, prevederile cărora sunt valabile doar pentru statele-membre ale Uniunii Europene, precum art. 4, art. 26-34 din Directivă. Au fost adăugate articole noi, cum ar fi: art. 23, art. 24, mai multe aliniate care conțin prevederi cu caracter național.

4. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Proiectul de Lege are drept obiectiv asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății și a mediului pe teritoriul Republicii Moldova prin stabilirea normelor pentru prevenirea accidentelor majore care implică substanțele periculoase și limitarea consecințelor acestor accidente prin transpunerea la nivel național a Directivei 2012/18/UE privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase.

Proiectul de Lege stabilește norme referitoare la obiectul, domeniul de aplicare și noțiunile relevante (art. 1-3); obligațiile generale ale operatorilor (art. 4); autoritățile competente (art. 5); notificarea autorităților competente (art. 6); politica de prevenire a accidentelor majore (art. 7); măsurile suplimentare pentru prevenirea accidentelor (art. 8); raportul de securitate (art. 9); modificarea unei instalații, a unui amplasament sau a unei suprafețe de depozitare (art. 10); planurile de urgență (art. 11); amenajarea teritoriului (art. 12); informarea publicului (art. 13); consultarea publicului și participarea la procesul decizional (art. 14); informațiile care trebuie furnizate de către operator și acțiunile care trebuie întreprinse în urma producerii unui accident major (art. 15); acțiunile care trebuie întreprinse de autoritatea competentă în urma producerii unui accident major (art. 16); informațiile care trebuie furnizate în urma producerii unui accident major (art. 17); situațiile în care va fi interzisă utilizarea amplasamentului (art. 18); controalele organizate de autoritățile competente (art. 19); sistemul și schimbul de informații (art. 20); accesul la informații și confidențialitate (art. 21); accesul la justiție (art. 22); substanțele periculoase (Anexa 1); minimul de date și informații ce trebuie cuprinse în raportul de securitate (Anexa 3); informațiile privind sistemul de management al securității și organizarea amplasamentelor în vederea prevenirii accidentelor majore (Anexa 4); datele și informațiile ce trebuie incluse în planurile de urgență (Anexa 5); elementele de informații ce trebuie comunicate publicului (Anexa 6); criteriile de notificare a unui accident major (Anexa 7).

În proiect se includ așa cerințe noi ca: responsabilități pentru operatorul de amplasament Seveso și pentru autoritățile competente, informarea și participarea publicului, sistemul de controale în comun și accesul publicului la justiție. În același timp proiectul nou prevede integrarea/coordonarea în temeiul Legii nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului și Legii nr. 11/2017 privind evaluarea strategică de mediu, pentru a evita duplicarea evaluărilor și consultărilor și minimizarea impactului asupra activității de întreprinzător. De asemenea, introduce o noțiune nouă, cea de „amplasament”, care presupune o divizare a zonelor care se află sub controlul unui operator, în amplasamente de nivel inferior și amplasamente de nivel superior.

Reglementările din proiectul actului normativ se vor aplica numai amplasamentelor în instalațiile cărora există substanțe periculoase.

Se introduc noi clase și categorii de pericol, care corespund celor utilizate în Directivele Europene și sistemului global armonizat de clasificare și etichetare a produselor chimice (GHS). Proiectul stabilește procedura, începând cu planificarea, consultarea, până la darea în exploatare a amplasamentelor, care implică mai multe autorități competente, inclusiv cele responsabile de protecția mediului și care cooperează/coordonează activitățile în vederea aplicării prevederilor Legii.

Este important de menționat, că proiectul de Lege prevede o măsură benefică pentru populație, în ceea ce privește informarea publicului care ar putea fi afectat de un accident major, fără ca acesta să solicite acest lucru, cu informații clare, suficiente privind măsurile de securitate și conduita obligatorie în caz de accident major.

Cadrul legal existent *Legea nr. 116/2012 privind securitatea industrială a obiectelor periculoase*, reglementează activitatea întreprinderilor, care utilizează și/sau depozitează substanțe chimice periculoase și stabilește bazele juridice, economice și sociale pentru asigurarea funcționării obiectelor industriale periculoase în condiții de securitate și fiabilitate, prin reglementarea procesului de *pregătire a personalului, expertiză, verificarea tehnică, diagnosticarea tehnică, controlul și supravegherea tehnică de stat, proiectarea, construcția-montarea, exploatarea, deservirea tehnică, fabricarea, utilizarea instalațiilor*, ș.a. La fel, *Legea nr. 116/2012* prevede ca autorități responsabile: Ministerul Economiei și Infrastructurii (organ abilitat în domeniul securității industriale); Agenția pentru Supraveghere Tehnică (organul de control și supraveghere tehnică de stat); Centrul Tehnic

pentru Securitate Industrială și Certificare (organul expertizei în domeniul securității industriale), *fără implicarea autorităților de mediu.*

În prezent, Legea nr. 116/2012 privind securitatea industrială a obiectelor periculoase prevede o altă abordare și un alt mod de clasificare a substanțelor, care reglementează doar *15 substanțe periculoase* în comparație cu *48 substanțe periculoase* din proiectul Legii privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, respectiv nu prevede cantitățile substanțelor periculoase pentru încadrarea lor în obiecte de tip Seveso și categoriile de pericol în conformitate cu *Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și amestecurilor*, nu sunt reglementate suficient pericolele accidentelor majore care implică substanțe periculoase asupra componentele de mediu, dar și controlul, expertiza, și evaluarea impactului asupra mediului, nu prevede informarea populației, consultarea publicului și participarea acestuia la procesul decizional.

Prevederile noii legi SEVESO se axează pe prevenirea și controlul accidentelor care ar putea să se producă în urma activităților desfășurate la obiectele industriale periculoase reglementate de Legea nr. 116/2012. Noua Legea este o etapă premergătoare pentru securitatea industrială.

Aplicarea prevederilor noii Legi la nivel central va fi asigurată de autoritățile competente, conform domeniului de activitate: *Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului; Ministerul Economiei și Infrastructurii; Ministerul Afacerilor Interne; Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale.* La nivel teritorial, responsabile pentru aplicarea prevederilor Legii, vor fi: Agenția de Mediu, inclusiv, subdiviziunile sale teritoriale; Inspectoratul pentru Protecția Mediului; Agenția pentru Supraveghere Tehnică; Agenția Națională de Reglementare a Activităților Nucleare; Radiologice și Chimice; Inspectoratul General pentru Situații de Urgență; Autoritățile administrației publice locale. Autoritățile competente vor coopera și coordona activitățile în vederea aplicării prevederilor noii Legi.

5. Fundamentarea economico-financiară

Pentru implementarea proiectului Legii vor fi necesare cheltuieli pentru consolidarea capacităților autorităților centrale și altor instituții implicate în realizarea prevederilor Legii, cheltuieli eventuale suplimentare de angajare a personalului responsabil de prelucrarea informației primite de la operatori, timpul utilizat pentru examinarea informației și elaborarea rapoartelor finale, precum și alte costuri de aplicare a Legii (softuri, logistică, etc.). Aceste cheltuieli pot fi integrate și planificate în Strategiile sectoriale de cheltuieli pe termen mediu.

Astfel, având în vedere că structura Agenției de Mediu și Inspectoratului pentru Protecția Mediului nu prevede funcții și atribuții în domeniul controlului pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, vor fi necesare cheltuieli bugetare suplimentare pentru menținerea activității unităților existente din cadrul acestor 2 instituții.

Alte costuri de implementare nu putem anticipa, ținând cont de faptul că instituțiile de stat abilitate își vor exercita atribuțiile funcționale care le revin și în prezent. Proiectul de lege nu va avea costuri și impact asupra nivelului prețurilor, exportului, importului, bugetului de stat.

Costurile suportate de operatori pentru realizarea anumitor activități de conformare cu prevederile Legii, pot fi costuri administrative care țin de crearea noilor subdiviziuni, în cazul lipsei acestora, instruirea personalului, ș.a. Cuantificarea costurilor suportate de operatori poate fi efectuată prin stabilirea cheltuielilor per oră și timpul, utilizat pentru realizarea activităților specifice.

Costurile de conformare nu vor avea un impact negativ asupra mediului de afaceri, întrucât proiectul specifică clar condițiile și măsurile de securitate, obligațiile și responsabilitățile operatorilor, controlul și supravegherea de stat asupra corectitudinii desfășurării activităților efectuate de către operatorii amplasamentelor ce pot provoca accidente majore, axate în mare parte pe principiul previzibilității și transparenței decizionale, precum și a prevenirii și limitării consecințelor accidentelor majore care pot avea un impact mult mai mare asupra activității economice.

Prin aplicarea prevederilor proiectului și suportarea unor costuri de implementare a Legii, operatorul în acest fel se va asigura de prevenirea producerii unor accidente majore, care ar putea

atrage după sine costuri cu mult mai mari în cazul producerii unui accident. În rezultat se va mări capacitatea de reacție în cazul apariției situației de accident major, respectiv se vor micșora cheltuielile de recuperare a prejudiciului posibil cauzat și prevenirea accidentelor majore similare.

Implementarea proiectului de lege va avea impact pozitiv și beneficiu social asupra populației, prin crearea locurilor de muncă, impact pozitiv asupra sănătății și siguranței publice și mediului.

6. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ în vigoare

Pentru asigurarea implementării prevederilor proiectului vor fi modificate actele normative care reglementează aspecte vizate de proiectul de Lege. Prin urmare, odată cu adoptarea Legii privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, Legea nr. 116/2012 privind securitatea industrială a obiectelor periculoase urmează a fi ajustată la prevederile acestuia.

7. Avizarea și consultarea publică a proiectului

În procesul de elaborare și promovare a proiectului de act normativ au fost respectate procedurile privind asigurarea transparenței decizionale prevăzute de Legea nr. 239-XVI din 13 noiembrie 2008 privind transparența în procesul decizional, Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative și HG nr. 610/2018 pentru aprobarea Regulamentului Guvernului.

Proiectul hotărârii de Guvern cu privire la aprobarea proiectului de Lege privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, nota informativă, analiza impactului de reglementare și tabelul de concordanță, au fost examinate în ședința secretarilor de stat din 04 iulie 2019, fiind înregistrat cu nr. **unic 312/MADRM/2019**, și transmis pentru avizare și expertiză (scr. CS nr. 18-23-3921 din 04.07.2019).

La data de 12.07.2019 – proiectul Legii și setul de documente aferente a fost plasat pe pagina www.particip.gov.md pentru avizări și consultări publice.

Autoritățile vizate au fost: Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene; Ministerul Afacerilor Interne; Ministerul Apărării; Ministerul Economiei și Infrastructurii; Ministerul Educației, Culturii și Cercetării; Ministerul Finanțelor; Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale; Centrul de Armonizare a Legislației; Grupul de lucru pentru reglementarea activității de întreprinzător; Confederația Națională a Patronatului; Consiliul Concurenței; Ministerul Justiției; Centrul Național Anticorupție.

La data de 15.07.2019 – proiectul Legii și setul de documente aferente a fost expediat spre consultare prin poșta electronică către 53 ONG-uri de Mediu.

La data de 30.10.2019 – proiectul Legii și setul de documente aferente a fost expediat pentru avizare și expertiză *repetată* instituțiilor participante la prima avizare (scr. MADRM nr. 12-07-3918).

Urmare a procesului de avizare și efectuare a consultării publice, Ministerul Apărării; Ministerul Educației, Culturii și Cercetării; Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale; Consiliul Concurenței; Asociația obștească „EcoContact”, au avizat pozitiv proiectul legii, fără obiecții și propuneri.

Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene; Ministerul Afacerilor Interne; Ministerul Economiei și Infrastructurii; Ministerul Finanțelor; Centrul de Armonizare a Legislației; Grupul de lucru pentru reglementarea activității de întreprinzător; Confederația Națională a Patronatului; Ministerul Justiției; Centrul Național Anticorupție; CALM; Asociația Obștească „Calitatea Mediului”, au prezentat obiecții și propuneri care au fost luate în considerație la ajustarea și definitivarea proiectului de lege.

8. Constatările expertizei anticorupție

La data de 24.09.2019 setul de documente a fost expediat Centrului Național Anticorupție (CNA) pentru efectuarea expertizei anticorupție, care a stabilit că prevederile proiectului de lege sunt în conformitate cu interesul public și nu conține factori de risc care să genereze riscuri de corupție (scr. CNA nr. 06/2-6155 din 10.10.2019).

9. Constatările expertizei de compatibilitate

În Declarația de compatibilitate (nr. 31/02-3-4657 din 29 iulie 2019) emisă în baza expertizei versiunii inițiale a proiectului, Centrul de armonizare a legislației a constatat că proiectul de Lege asigură transpunerea integrală a Directivei 2012/18/UE, fiind formulate unele obiecții referitoare la aspectele de tehnică legislativă și elaborarea Tabelului de concordanță în conformitate cu HG nr. 1171/2018, care au fost luate în considerare în procesul de definitivare a proiectului, fiind înlăturate toate deficiențele identificate.

Cu referire la versiunea proiectului prezentat repetat la expertiza, CAL a constatat că proiectul a suferit mai multe modificări rezultate din procesul de avizare, cum ar fi: excluderea noțiunilor de „amestec”, „public”, „depozitare”, „public interesat”, „substanță periculoasă”, „risc” și „risc rezidual”; includerea noțiunii de „inspecție”; substituirea unor sintagme precum: „controalelor excepționale”, „obiectele”, „Agenția teritorială de Mediu”, „legislația subsecventă prezentei legi”, „pagină de internet”; reformularea și completarea unor articole din proiect (art. 5 (1), art. 6 (3), art. 12 (1) și (3), art. 14 (2), art. 16 (1), art. 19 (1), art. 21)).

În ceea ce privește excluderea noțiunilor de „depozitare”, „public interesat” și „substanță periculoasă” din art. 2 (2) a proiectului național, CAL a menționat că noțiunile în cauză se regăsesc în Directiva 2012/18/UE și *sunt esențiale* pentru înțelegerea și aplicarea corectă a prevederilor din proiectul național. Astfel, sensul uzual al noțiunilor exemplificate poate fi diferit de sensul juridic al acestora în contextul domeniului substanțelor chimice periculoase, iar potrivit bunelor practici ale statelor membre în ceea ce privește metodologia de armonizare, noțiunile din directivele UE reprezintă elemente care urmează a fi transpuse în mod obligatoriu, întrucât acestea asigură continuitatea și uniformitatea aplicării legislației UE în toate statele membre, minimalizând, astfel, riscul unor interpretări contradictorii și garantând atingerea obiectivelor stabilite. Mai mult, conform pct. 20 din Regulamentul privind armonizarea legislației RM cu legislația UE aprobat prin HG nr. 1171/2018, pentru respectarea terminologiei legislației Uniunii Europene, urmează a fi utilizați termenii prevăzuți în actul Uniunii Europene sau similari acestora și, după caz, urmează a fi înaintate propuneri de modificare a actelor normative în vigoare ce necesită o ajustare la noua terminologie. Astfel, în varianta definitivată a proiectului au fost incluse noțiunile conform opiniei expuse de CAL.

De asemenea, conform obiecției CAL a fost modificat gradul de compatibilitate indicat în rubrica 3 a Tabelului de concordanță din „parțial compatibil” în „compatibil”, pentru a reflecta transpunerea integrală a Directivei 2012/18/UE.

10. Constatările expertizei juridice

Proiectul hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea proiectului de Lege privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase a fost modificat și ajustat conform obiecțiilor/propunerilor/recomandărilor expertizei juridice urmare a avizării inițiale (nr. 04/7774 din 26.07.2019) și a celei repetate (nr. 04/11298 din 18.11.2019). Informația referitoare la concluziile expertizei privind compatibilitatea proiectului de hotărâre cu alte acte normative în vigoare, precum și respectarea normelor de tehnică legislativă se anexează și respectiv sunt incluse în Tabelul de sinteză obiecțiilor și propunerilor.

11. Constatările altor expertize

La data de 04.09.2019 – Analiza impactului de reglementare (AIR) și proiectul de Lege privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, au fost prezentate pentru examinare în cadrul Grupul de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător.

În baza prevederilor art. 19 din Legea nr. 235-XVI din 20.07.2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, precum și a atribuțiilor stabilite în HG nr. 1429/2008 privind revizuirea și optimizarea cadrului normativ de reglementare a activității de întreprinzător, și în conformitate cu procedura reglementată în capitolul IV al Metodologiei de analiză a impactului de reglementare și de monitorizare a eficienței actului de reglementare, Grupul de lucru

al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător în cadrul sesiunii din 04 septembrie 2019 a avizat negativ Analiza impactului de reglementare la proiectul Legii privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase și proiectul de lege propriu-zis (scr. GL nr. 06/2-GL-67 din 10.09.2019).

Astfel, s-a menținut poziția/opinia consultantului Grupului de lucru al AIR, care promovează ideea modificării cadrului legal existent, dar nu promovarea proiectului de Lege privind controlul pericolelor de accidente majore care implica substanțe periculoase armonizat la Directiva SEVESO a UE, proiect care reiese din Acordul de Asociere RM-UE și PAG 2020-2023.

Menționăm, că avizele parvenite de la ministere au fost pozitive (doar obiecții de modificare și completare), nici un minister nu a fost împotriva promovării proiectului legii SEVESO ca un proiect nou conform prevederilor Directivei UE.

Ministru

Ion PERJU